

KH. JIZNICA
EDVARDA KARDELJA
V. VFL. 20

Celje - skladišče

D-Per
65/1984

5000013538,5

COBISS

OSREDNJA KNJ. CELJE

RUDAR

GLASILO KOLEKTIVA RUDARSKO-ELEKTROENERGETSKEGA KOMBINATA
FRANC LESKOŠEK-LUKA, TITOVO VELENJE

LETO XVIII

SREDA, 28. NOVEMBER 1984

ŠTEVILKA 5

OD ZMAG DO ZMAG

Ob 29. novembru,

rojstnem dnevu socialistične federativne Jugoslavije, se radi ozremo na prehojeno pot, zgodovino naše socialistične samoupravne družbene skupnosti. To spominjanje je tudi potrebno, kajti zavest ljudi vsakodnevne težave pogosto tako obremenjujejo, da nekateri poskušajo celo razvrednotiti vse, kar smo v naši domovini zgradili, dosegli, in hočejo zavirati naš nadaljnji samoupravni socialistični razvoj.

Boj za novo Jugoslavijo ni bil izbojevan za zeleno mizo, temveč s krvjo in življenji naših ljudi v gozdovih, taboriščih...

Zgodovinski sklepi drugega zasedanja Avnoja v Jajcu 29. novembra 1943, za katere so se nedvoumno izrekli vsi naši narodi in narodnosti, so povzročili revolucionarno zamenjavo oblasti v Jugoslaviji.

Že leta 1936 so mladi v svojem glasilu Mlada pota zapisali:

"Naš položaj je težak, težji, kot je bil kadarkoli. Potruditi se moramo, da ga bomo izboljšali. Hočemo po poteh, ki vodijo v lepše življenje, brez malodušja, neuravnovešenosti, duševnega trpljenja..."

Dalje na 2. strani!

Vsem delavcem v našem kombinatu in upokojujencem, ki so delali v organizacijah, združenih v naš kombinat,

iskreno čestitamo za dan republike 29. november!

Samoupravni organi in družbenopolitične organizacije REK Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje

V letih borbe za svobodo so starejši borci in politični aktivisti ljudem jasno prikazali prihodnost naše domovine. Zlasti mladim so namenili veliko pozornosti. Usposobljeni za politično-ekonomski boj so po vojni v prazne brazde zasejali seme, ki je bogato obrodilo.

Zasluga komunistov je, da se je uveljavilo geslo delavskega razreda: "Tovarne delavcem!"

Ob uvajanju državno administrativnega socializma je bilo namreč jasno, da z njim ne bomo vpeljali nobenih idealnih socialističnih odnosov, zato se je ta sistem moral umakniti socialističnemu samoupravljanju.

Zavedamo se, da je gmotni in družbeni položaj vseh odvisen od delavcev. Veliko smo že ustvarili, a čaka nas še ogromno nalog. Zato se ob 29. novembru namesto miselnega izlivanja čustev raje lotimo ustvarjanja razmer za uresničevanje tehle stališč velikana naše revolucije Josipa Broza - Tita:

- Člani ZK morajo s svojim zgledom spodbujati druge in si s požrtvovalnim delom pridobiti zaupanje sodelavcev. S sektaškim načinom dela bi se partijska enota samo izločila iz množice in tako zgubila zaupanje svojega okolja.
- Od tega, kako bodo komunisti sprejemali marksistično teorijo, je odvisen tudi uspeh boja delavskega razreda.

Tudi misli Edvarda Kardelja, s katerimi je opozoril, da je odgovornost nekaterih organov, institucij in funkcionarjev v našem političnem sistemu dokaj zamegljena in da lahko to skali samoupravne demokratične odnose, moramo imeti vedno pred očmi.

V vseh čestitkah ob dnevu naše republike pa naj bodo sklepna misel tudi besede iz novoletne poslanice tovariša Tita 1980:

"Jasno mora biti določeno, kdo je za kaj odgovoren. Da pa bomo to dosegli, si moramo zastaviti takšne načrte in cilje, da bo vsak videl svoje naloge."

Alojz Iršič,
ESO-Elektro obrati

Iz
RLV

Zelena luč za izgradnjo nove klasirnice in drobilnice premoga v Pesju

V začetku novembra so stekla dela na gradbišču v Pesju, kjer bosta, če bo vse šlo po načrtu in sreči, čez dvaindvajset mesecev že stali nova klasirnica in drobilnica premoga, z zmogljivostjo tisoč ton premoga na uro. Tako nam je povedal Franc Avberšek, vodja razvojno-tehničnega sektorja skupnih služb in član poslovnega odbora RLV, na novinarski konferenci v petek, 9. novembra.

Ta konferenca je bila sklicana z namenom, da javnost zve za začetek izgradnje teh dveh objektov, zadnjih v izgradnji nadomestnih objektov v Novih Prelogah za sedanje objekte RLV v Prelogah, ki vežejo okrog 70 milijonov ton kvalitetnega lignita in s tem onemogočajo RLV nepretrgano izpolnjevanje proizvodne obveze: odkop 4,7 milijona ton lignita na leto vse do leta 2020.

Začetek izgradnje nadomestnih objektov RLV v Novih Prelogah sega v leto 1979, konec izgradnje je sedaj predviden za leto 1987, predračunska vrednost vseh teh objektov pa znaša 11 milijard 82 milijonov dinarjev (novih, seveda).

Vseh nadomestnih objektov bo šestinštirideset, od teh devet jamskih, in sicer 427 metrov globok in 7,8 metra širok servisni jašek Nove Preloge s prekopnimi zvezami, 237 metrov globok in 5,2 metra širok zračilni jašek Šoštanj z nadkopi, nadkopne zveze v smeri proti Pesju, remiza za lokomotive, lokomotivne proge in drugi, bolj stranski jamski objekti. Zunanji nadomestni objekti bo potemtakem sedemintrideset, največji med njimi pa bo prav klasirnica z drobilnico v Pesju.

Strojno procesni projekt klasirnice in drobilnice v Pesju je izdelal rudarski inštitut v Ljubljani, sicer pa so projekti zanj delo zagrebškega INA-projekta. V projektiranje so se uspešno vključili tudi strokovnjaki iz RLV in ESO.

Gradbena dela bosta izvedla Gradis in Vegrad. Da bo objekt postavljen, bodo morali izkopati okrog 15 tisoč kubičnih metrov zemlje, vgraditi okrog 25 tisoč kubičnih metrov betona, položiti 1 800 ton betonskega železa...

RUDAR - INFORMATOR, glasilo kolektiva sestavljene organizacije REK Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje

Za izdajanje glasila skrbi uredniški odbor. Odbor sestavljata:

- a) delegacija samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij: Ivan Krejan (RLV - J. mehanizacija) - namestnik Polde Rober (RLV - J. Škale), Anton Ribarič (RLV - DSSS) - namestnik Igor Jevšovar (RLV - J. Preloge), TE Šoštanj - Maks Lomšek (namestnica Zinka Moškon), ESO - Alojz Filipančič (namestnik Dragan Čelofiga), SIPAK - Roman Rebernik (namestnik Rudi Vuzem), EFE - Mile Maksimovič (namestnica Milena Gril), Avtoprevozištvu in servisi - Vili Malovšek (namestnik Branko Kranjčec), Tiskarna - Silvo Pešak (namestnica Marija Boruta), Družbeni standard - Dragica Pohar (namestnik Jože Mirtič), Avtomatska obdelava podatkov - Mira Uranc (namestnik Boris Lisac), Zavarovanje - Niko Pečovnik (namestnik Roman Golčar), DSSS SOZD - Branko Ledinek (namestnica Anica Pristovšek);
- b) delegacija delavcev in njihovih stalnih sodelavcev pri glasilu: Konstantin Kuzmin (DSSS SOZD - odgovorni urednik), Rafael Batič (DSSS SOZD - glavni in tehnični urednik), Draga Lipuš (DSSS SOZD - novinarka), Vesna Šmergut (DSSS SOZD - tajnica in stavka glasila), Lojze Ojsteršek (DSSS SOZD - fotografske storitve), Miha Pevnik (DSSS SOZD - tajništvo samoupravnih organov SOZD), Irena Seme - Tirnanič (referentka za informiranje v TE Šoštanj) in predstavnik OK SZDL Titovo Velenje.

Predsednik uredniškega odbora: Ivan Krejan ● Naslov uredništva: Titovo Velenje - Prešernova 10 (IV. nadstropje, soba 58 - telefon 855 231, interno 260)

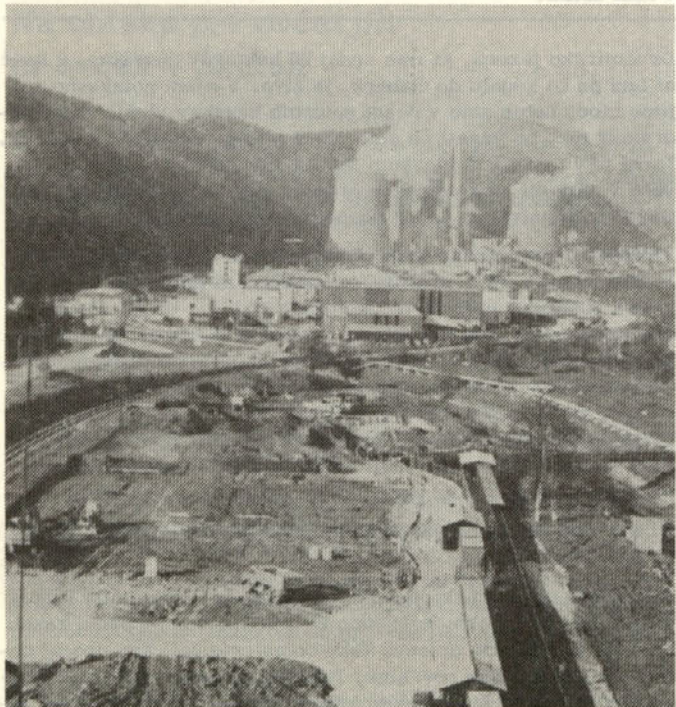
Tiska DO Tiskarna REK Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje (Titovo Velenje - Celjska cesta, telefon 855 521 ali 853 028) ● Glasilo prejemajo vsi člani kolektiva brezplačno ● Izhaja po potrebi ● Naklada 6 500 izvodov

Udeleženci novinarske konference si z vrha bunkerja za premog v Pesju

ogledujejo gradbišče nove klasirnice in drobilnice premoga.

Glavno opremo za ves objekt bodo dobavili: transportno opremo ESO, drobilce STT Trbovlje, sita pa nemška firma Hein Lehmann. Sita so tudi edino, kar bo za cel objekt treba uvoziti. Kolikor bo le mogoče, bo montaža strojne in elektro opreme tekla vzporedno z gradbenimi deli. To zato, da bi klasirnica lahko začela poizkusno obratovati že konec leta 1986. Za montažo strojnih in elektro delov objekta izvajalci še niso izbrani, bili pa naj bi iz naše doline; seveda le, če bodo v primerjavi z drugimi kandidati dovolj konkurenčni.

Da bi čim boljše zaščitili okolico teh objektov v Pesju, je za klasirnico predvidena ureditev odpraševanja in zvočne izolacije. Poleg tega pa bodo za varstvo okolja ob njej zasajena drevesa.

Vrednost celotne naložbe je ocenjena na 2,2 milijarde dinarjev, od tega pa 1,29 milijarde dinarjev odpade na gradbena dela, okrog 220 milijonov dinarjev na zaščito okolja in okrog 700 milijonov na elektrostrojno opremo.

Nova klasirnica in drobilnica v Pesju odpirata nove možnosti tudi za nekaj večjo ponudbo lignita iz RLV široki potrošnji.

Draga LIPUŠ

Oddelek skupnih služb našega rudnika za rudarske škode

Nekateri deli naše doline se pogrezajo. Vedeli smo, da bo do tega prišlo. To je cena za odkopavanje premoga, s katero se prebivalci Šaleške doline moramo sprijazniti. Delavci v oddelku skupnih služb RLV za rudarske škode, ki je v sklopu jamomersko-hidrogeološke službe in skupaj z njo spada v razvojno-tehnični sektor skupnih služb RLV, pa se ukvarjajo z vsem, kar se tiče tega področja ugreznin, ki ga bo ob koncu ugreznja okrog 1 500 hektarov, kar je osem odstotkov površine naše občine.

Njihovo delo obsega urejevanje premoženjsko pravnih zadev, investicij v izgradnjo nadomestnih objektov in naselij zaradi odkopavanja premoga, organizacijo vzdrževanja in rekonstrukcij objektov na zemljiščih, ki se ugrezajo, organizacijo rekultivacije zemljišč in nadziranje področja ugreznin.

V seznamu del in nalog tega oddelka piše, da pri premoženjsko pravnih zadevah načrtujejo odkup zemljišč in objektov, ugotavljajo nastalo rudarsko škodo, vodijo kataster objektov in zemljišč na področju, ki se je ali se še bo ugrezalo, pripravljajo osnove za cennitve teh zemljišč in objektov zaradi odkupov in določanja odškodnin, vodijo register izplačanih odškodnin in register rekultiviranih površin, planirajo površine za rekultivacijo.

Od pravnih zadev pa po sprejetih letnih, srednjeročnih in dolgoročnih načrtih vodijo pravne postopke v zvezi z odkupi nepremičnin ter izvajanje vseh pravnih postopkov, ki se tičejo investicij, rekultivacij in nadzora na področju ugreznin.

V okviru investicij v izgradnjo nadomestnih naselij in objektov pripravljajo letne, srednjeročne in dolgoročne plane investicij, skrbijo za pridobitev investicijske in tehnične dokumentacije, za oddajo gradbenih del, tehnično in finančno nadzirajo graditev objektov in so odgovorni tudi za tehnični prevzem teh objektov ter pridobitev uporabnih dovoljenj zanje.

Njihovo delo pri rekultivacijah obsega načrtovanje etapnih in končnih ciljev rekultivacij ugreznin, organizacijo, nadzor in prevzem opravljenih rekultivacijskih del. Skrbijo za to, da je vsak kvadratni meter prizadetega zemljišča gospodarno usposobljen, da ta področja naše doline ne bi postala odlagališča odpadkov.

Kaj pa je povedal o delu oddelka za rudarske škode njegov vodja Ivo Kolar?

Področje, prizadeto zaradi odkopavanja premoga, sega, ali pa se bo še razširilo, na ozemlja krajevnih skupnosti Škale, Gaberke, Ravne, Topolšica, Skorno-Florjan, Šoštanj, Franc Leskošek-Luka (Pesje) in Stara vas. Na teh področjih bodo porušeni vsi komunalni vodi, naprave in objekti. Preseljenih bo okrog 2 150 prebivalcev. To niso preproste zadeve, zato nam pri našem delu težav ne manjka.

Pri premoženjsko pravnih zadevah naletimo na največ neprijetnosti pri razčiščevanju pojma "pravična odškodnina". Oškodovanec bi seveda rad dobil za svojo hišo in zemljo na področju ugreznin kar največ denarja, mi pa se moramo potruditi, da bo njegovo premoženje pravično ocenjeno. Realno ocenitev opravijo sodni cenilci, mi pa ji dodamo tudi nekaj ugodnosti, saj se zavedamo, kako težko ljudje zapuščajo svoje domove. Tistemu, na primer, ki ima hišo brez centralnega ogrevanja, brez kopalnice, s slabimi temelji, zgrajeno tako, da ni varna pred potresi; skratka - staro hišo, na katero pa je navezan, primaknemo nekaj denarja k realni odškodnini, da mu tako olajšamo izgradnjo nadomestne hiše. Tovrstne probleme rešujemo tudi z akontacijami na odškodnino.

Veliko večje težave kot pri odkupih stanovanjskih objektov imamo pri odkupih kmetijskih površin. Resnica je, da tako rodovitne zemlje, kot je na področju ugreznin, ni na razpolago nikjer drugje v naši dolini. Celotno slabše zemlje ni več. Torej je naša naloga, da kmetom vrnemo zemljišča, čeprav primernih drugih ni na razpolago. Na različne načine se spopadamo s to težavo. Zemljišča od nekaterih odkupimo tudi predčasno, še preden se pogreznejo - seveda le od tistih, ki se s tem strinjajo - in jih damo v najem tistim, katerih zemljišča so že pogreznjena in bi radi obdelovali zemljo prav v Šaleški dolini. A to so le začasne rešitve, kajti čez nekaj let se bodo tudi še nepogreznjena zemljišča na področju ugreznin pogreznila in do takrat bo treba za kmete, ki jih obdelujejo, dobiti primerne druge nadomestne kmetijske površine; take, ki jih bodo hoteli imeti namesto svojih lastnih. To pa lahko nudimo le tako, da si zagotovimo prednostno pravico pri nakupovanju kmetijskih površin, ki so naprodaj, da melioriramo slaba kmetijska zemljišča in jih damo kmetom za nadomestna, ali pa tako, da jim zagotovimo kmetijska zemljišča z rekultivacijo ugreznjenih zemeljskih površin.

Sicer pa smo skoraj za vse prebivalce na zemljiščih v Škalah in Pesju, ki se ugrezajo, te zadeve že uredili. Težišče tovrstnega našega dela je sedaj na območju Goriške ceste v Šoštanju. Odkupujemo že tudi zemljišča od Šoštanja do Topolšice in v Gaberkah, kjer bi se naj začelo ozemlje pogrezati čez približno deset let. Z oškodovanci na tem področju smo že imeli sestanke. Na njih smo jih seznanili z vsem, kar jih čaka.

Predčasno odkupujemo zemljišča tudi zato, da enakomerno obremenimo tono premoga s stroški zaradi rudarskih škod. Stroškovna postavka za to se tako giblje približno v znesku 5 odstotkov prodajne cene premoga in je načrtovana za čas do leta 2 040.

Naša naloga je tudi organizacija izgradnje nadomestnih naselij in objektov. Za vsa naselja, ki se bodo pogreznila, moramo v okviru te naloge organizirati izgradnjo komunalno urejenih nadomestnih naselij. Sedaj gradimo "severno" cesto, ki bo povezovala z okolico nova naselja na severu pridobivalnega prostora RLV. Ob njej bodo nadomestna naselja Gaberke, Škale-Hrastnik, Pohrastnik in Topolšica. Ko bo cesta končana, se bomo takoj lotili še izgradnje vseh drugih komunalnih objektov, saj mora biti komunalna ureditev izvedena pet let prej, preden se bodo ljudje na to področje naselili. Poprečno toliko časa namreč potrebujejo, da si zgradijo nove hiše.

Zgraditi moramo tudi nadomestne objekte za vse družbene ne-gospodarske in gospodarske objekte, ki so se ali se bodo za-

radi odkopavanja premoga porušili. Restavracija Jezero je že zgrajena, sedaj pa sta na vrsti gasilska domova v Pesju in Škalah.

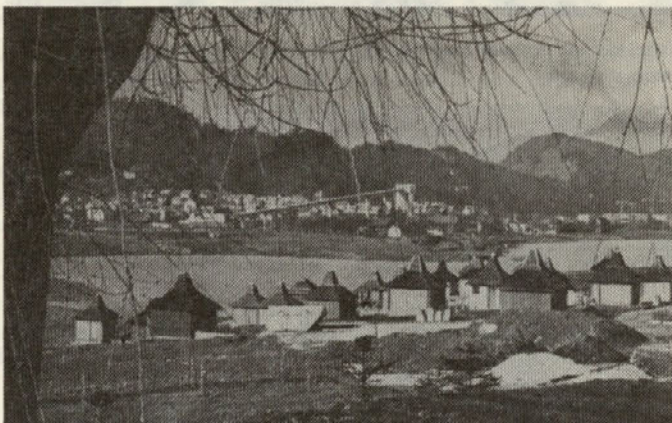
Poleg organizacije izgradnje nadomestnih objektov je naše delo tudi organizacija vzdrževanja objektov na ugrezninskih področjih, s katerih se vsi prebivalci še niso odselili.

Tretje veliko področje našega dela so rekultivacije pogreznjenih področij. Tega dela smo se lotili strokovno. Povezali smo se s hmeljarskim inštitutom v Žalcu in ta ustanova nam je že omogočila, da smo določili cilje rekultivacij na celotnem prizadetem področju.

Ozemlje, ki se je pogreznilo in je sedaj že umirjeno, rekultiviramo in že uporabljamo za pridelovalne in rekreacijske namene, medtem ko na neumirjenih področjih redimo ovce, posekali pa smo tudi precej lesa za drva - 2 000 kubičnih metrov.

Ugrezninska jezera obravnavamo posebej. Sedaj so v naši dolini že škalsko, velenjsko in družmirsko ugrezninsko jezero, nastalo pa bo še šoštanjsko.

Jezero v Škalah - to je bivše velenjsko turistično jezero - je do globine štirih metrov živo in z njim gospodari ribiška družina Titovo Velenje. Odločiti pa se bo še treba, ali bomo to jezero očistili ali zasuli.

Rekreacijske parcele z vrtnimi hišicami ob velenjskem, Plevelovem ugrezninskem jezeru so tudi ena od pomembnih oblik izkoriščanja prizadetih zemljišč zaradi odkopavanja premoga v naši dolini.

Družmirsko jezero, ki ima sedaj 25 hektarov površine, v končni fazi pa bo segalo do Gaberk, je živo. V njem poizkusno gojimo ribe. Letos smo v deset potopnih bazenov vložili 800 kilogramov rib, po vzreji pa smo jih iz njih potegnili 2 tona in pol. Torej je v tem ugrezninskem jezeru ribogojstvo možno. Še več: v njem bi se z ustrezno organizacijo in obsegom ribogojstva dalo ustvariti dobre gospodarske rezultate.

Velenjsko ugrezninsko jezero pa je zaradi deponiranja pepela iz TE Šoštanj v njem in transportne vode za pepel, ki iz njega izpira alkalne snovi, mrtvo. Dosegli smo že, da se mehanski deli pepela ne iztekajo več v to jezero, a transportna voda ga še vedno onesnažuje. Ko bomo z metodami neškodljivega odlaganja pepela preprečili odtekanje transportne vode za pepel v jezero, ga bo možno brez večjih stroškov očistiti in oživiti. To se je pokazalo, ko smo z nasipom naredili iz dela tega jezera jezercer pri restavraciji Jezero. V tem jezercu je namreč bazičnost že toliko padla, da v njem ribe lahko živijo.

Sicer pa bo celo velenjsko ugrezninsko jezero od družmirskega ločeno z nasipom.

Šoštanjsko ugrezninsko jezero bo segalo od Šoštanja do Topolšice in ne bo globoko, zato smo se odločili, da ga bomo zasuli s prstjo z okoliških gričev. Tako bomo pridobili kar precej nadomestne kmetijske površine. Tudi vsa plitkejša področja družmirskih jezer nameravamo zasuti. Saj če ne bi nič za-

sipali, bi bilo ob koncu pogreznjanja zemljišč v naši dolini okrog 400 hektarov vodne površine, tako pa je bo okrog 270 hektarov.

Seveda pa bo o vsem v zvezi z ugrezninskimi jezери odločala vsa naša ožja družbena skupnost.

V našem oddelku je poleg mene zaposlenih še sedem delavcev: pravnik, ki spada sicer v pravno službo RLV, dve gradbinki, ki spadata v gradbeno-nadzorno službo RLV, dva tehnologa rekultivacij in dva delovodja. Zadnji štirje so jedro precejšnjega števila invalidov in upokojenih delavcev RLV, ki delajo pri ovčereji, ribogojstvu in drugih rekultivacijskih delih.

Delo našega oddelka je že tako obsežno, da bi potrebovali še štiri delavce, ki bi vodili delo omenjenih invalidov in upokojenih delavcev RLV.

Letos bomo z ovčerejo, prodajo gnoja, prodajo porušenih objektov ter z najemninami za vrtove, rekreacijske parcele in kmetijske površine ustvarili nekaj več kot 300 milijonov starih dinarjev prihodka. Naš cilj pa je, da bi pridobili toliko dohodka, da bi z njim lahko pokrili stroške režijskega dela delavcev našega oddelka.

Veliko sodelujemo z delavci v jamomersko-hidrogeološki službi našega rudnika. Na osnovi njihovih podatkov in predvidenanj, kaj vse se lahko zgodi v jamah RLV in na površju, pripravljamo svoje delovne načrte. Tudi z rudniško temeljno organizacijo Gradbena dejavnost in delovno organizacijo našega kombinata Avtoprevoznništvo in servisi precej sodelujemo. Predvsem pri delih v zvezi z investicijami, rekonstrukcijami in vzdrževanjem objektov. Varovanje nekaterih objektov na področju ugreznin ponoči pa izvaja delovna skupnost našega kombinata Zavarovanje.

Politiko našega dela usmerja komisija za rudarske škode, sestavljena iz predstavnikov jamskih temeljnih organizacij RLV, ki so plačnice rudarskih škod.

Naše glavne naloge smo določili v dolgoročnem načrtu reševanja problematike rudarskih škod, ki ga je sprejel in dopolnil delavski svet RLV.

Osnovno vodilo našega dela pa je, da v čim krajšem času že ugreznjena, poškodovana zemljišča rekultiviramo in jih vrnemo kmetijstvu in da kar najbolj gospodarno izkoristimo kmetijske in vodne površine, ki se še ugrezajo.

Na obisku pri ovčarjih in ovcah v Škalah

Na obrobju ugrezninskega področja v naši dolini so ogromne travnate površine samevale neizkoriščene. Postajale so celo odlagališča odpadkov. Tudi nekaj hiš in gospodarskih poslopij, ki so kljub ugreznjanju tal bila še uporabna in jih je rudnik že tudi odkupil, je bilo neizkoriščenih. Propadala so. V oddelku skupnih služb našega rudnika za rudarske škode so se pred nekaj leti odločili, da bodo te kmetije gospodarno izkoristili in tako kmetijstvu nadomestili del zgubljenega prihodka zaradi odkopavanja premoga. Rezultat njihovih prizadevanj je okrog 250 ovc - v glavnem plemenska čreda za razvoj ovčereje v Sloveniji. Pri njihovi vzreji sodelujejo z biotehnično fakulteto v Ljubljani. Letos so s to dejavnostjo že ustvarili 120 milijonov starih dinarjev čistega dohodka.

Jože Kotnik, Henrik Gračner, Alojz Ramšak, Evzetij Žager in Anton Planinc so upokojenec našega rudnika, ki izmenoma, vsak dan eden, skrbijo za ovce. Imenujejo se "dežurni", ker dežurajo pri ovcah od pete ure zjutraj do devetih zvečer. Peš pridejo v Škale. Tudi po snegu. Pomagajo jim delavci RLV, ki jim zaradi bolezni ali poškodb pri delu začasno ustreza tako delo.

V četrtek, 25. oktobra, ko smo obiskali to ovčjo farmo, so

delali na njej Jusuf Djuranović, Slobodan Petrašević in Milan Breznik. Kasneje je prišel še Franc Kosi, čeprav je imel tega dne dopust.

In kaj je njihovo delo?

Čez dan pasejo ovce v dveh čredah na okoliških farmskih pašnikih, jagneta pa posebej, bližje hlevov.

Torej je treba ovce in jagneta odgnati na pašo, pripeljati nazaj, počistiti hleve. Seveda pa postoriti še vse drugo - od striženja ovac, dela pri ovcah, ki rojevajo jagneta, do nege bolnih ovc in priprave hrane za ovce za zimo.

Prav ta dan si je eno jagnje zlomilo nogo. "Treba mu jo bo pozdraviti," so sklenili ovčarji.

"Kako je čeden! Veliko sem jih že zaklal, a tega ne bi mogel, četudi bi za plačilo dobil vseh 250 ovac," je bolj sebi kot drugim med tem dogodkom zamrmral Jusuf. Jože Kotnik, ki je jagnjčka pestoval pa: "Ne, zaklali ga že ne bomo, dokler je še kaj upanja, da se mu bo noga zacelila."

Po teh besedah je Matjaž Rojnik, glavni pri ovčereji in ribogojstvu - v opisu njegovih del in nalog piše, da dela pri rekultivaciji - stopil po opornice in poveje v bivšo Ževartovo hišo, ki so si jo ovčarji opremili za svoje potrebe.

Takšni so. Matjažu in Jusufu so ovce, kot pravita, "zlezele pod kožo". Navezana sta nanje. Pa tudi z drugimi ni nič drugače. Kotnikovemu Jožetu jedo nekatere kar iz rok. Jabolka ali kaj drugega za priboljšek. Vsak dežurni ima nekaj ljubljenk. Slobodan pravi, da se bi po služenju vojaškega roka, ki je še pred njim, rad vrnil na farmo. Za Jusufa, ki je sicer traktorist v oddelku rudarskih škod, a bo, kot kaže, še enkrat poizkusil delati v jami, si človek težko zamisli, kakšno drugo delo kot pri ovcah. Sploh ko ga pogledaš, s kakšno ljubeznijo ravna z ovcami. Prek 300 nadur že ima na farmi, a nič ne kaže, da bi jih lahko izkoristil, kajti delavcev pri reji ovac je premalo. Zlasti sedaj, ko je treba uskladiščiti krmo za zimo, spraviti gnoj na polje...

"Marsikdo že zato, ker se rudarji šalijo na račun nas ovčarjev, noče niti slišati, da bi prišel delat semkaj. So pa tudi takšni, ki pridejo, ker mislijo, da bodo ležali in pasli ovčke kot v nebesih, a ko vidijo, da je pri nas veliko dela, da je treba tudi gnoj kidati, jo odkurijo delat drugam. Nekateri, ki pa z nami radi delajo, ki se vživijo v delo z ovcami, morajo, žal, kmalu oditi. Vsi so namreč na delu zunaj jame samo začasno. Težav zaradi premalo sodelavcev imamo res ogromno. Potrebovali bi še enega ali dva redno zaposlena delavca," je povedal Matjaž.

Matjaž se je za delo pri ovčereji našega rudnika odločil pred nekaj leti, ko je tik pred diplomom opustil študij zgodovine, kupil zapuščeno kmetijo na Graški gori - prav doma je iz Slovenjega Gradca - in se na njej lotil reje ovac.

"Takrat sem se tudi zaposlil na tej farmi," je začel pripovedovati. "In ker se je moj delavnik večkrat zavlekel krepko v popoldan, včasih pa še v večer, mi je časa za moje ovce zmanjkovalo, tako da mi ni preostalo kaj drugega, kakor da jih prodam.

Pa tudi na življenje v neudobni hiši, brez urejenega ogrevanja, elektrike in še marsičesa, se z ženo nisva mogla navaditi in zavoljo tega sva se preselila v Titovo Velenje."

Takšni so Matjaževi spomini na začetke njegovega dela pri našem rudniku. Verjetno pa bi povedal še kaj iz svojega življenja takrat, ko se mu je tako zasukalo, če mu ovce, ki so se pasle okrog nas, ne bi preusmerile misli na sedanost.

"Zima bo vsak čas," je nenadoma začel razpredati misli v čisto drugo smer. "Zato bomo morali nekaj ovc prodati. Prezimiti jih ne moremo več kot 170. Je pa sedaj kriza za prodajo mesa. Tudi pripravljenost delovne skupnosti našega kombinata Družbeni standard, da bi jagnjetino uvrstila na jedilnike v svojih obratih - na primer v restavraciji Jezero - je premajhna.

Sploh je pri RLV in tudi drugod v našem kombinatu veliko ljudi, ki postrani gledajo na našo dejavnost. Kar nekako nerodno jim je, da redimo ovce, čeprav bi lahko imeli od ovčereje vsi še več koristi. Nekaterim rudarjem bi se prekajena ovčetina ali ovčji sir najbrž včasih kar prilegla za malico. Tudi ustrojene ovčje kože bi lahko porabili kar sami, saj imamo obrat za izdelavo sredstev za zaščito delavcev pri delu.

Sedaj navezujemo sodelovanje z delovno organizacijo Almira, da bi v okviru svojega proizvodnega programa iz volne naših ovac organizirala pletenje po domovih. Na ta način bi volno naj pametneje izkoristili, saj se bi pri delu z njo lahko zaposlilo precej žensk v Šaleški dolini; nekatere tudi redno."

Tako je torej z ovčerejo pri našem rudniku. Resna dejavnost je postala in - kot vidimo - tudi bodočnost ima. Treba jo bo le še bolj razviti, ji nameniti nekaj več sredstev.

Kdor pa še vedno z omalovaževanjem razmišlja o tej dejavnosti, naj le kdaj stopi v Škale! Pogled na 250 ovc, urejene hleve, koristno izrabljene travnike in vnema ovčarjev mu bosta odprla oči. Ne bo več rekel: "Ah, tiste ovce!" /Draga Lipuš/

S študijskega potovanja po Združenih državah Amerike

V zadnji številki Informatorja smo napovedali, da bo v tej številki Rudarja izšel tudi članek o vtisih predsednika poslovnega odbora našega kombinata Slavka Janežiča s študijskega potovanja po ZDA letos septembra. A žal tega članka nismo mogli pripraviti, ker je inženir Slavko Janežič že več dni odsoten (zaradi operacije slepiča). Žal pravimo zato, ker po tistem, kar smo o potovanju že zvedeli od njega - in v zadnji številki Informatorja tudi objavili, vsaj v glavnem - lahko sklepamo, da bi nam lahko povedal kup zanimivih stvari. Na primer tudi o nagrajevanju rudarjev v ZDA. Kajti mimogrede nam je že omenil, da kvalificirani rudar v ZDA, ki dela pri podzemnem pridobivanju premoga, zasluži na uro okrog 16 dolarjev. Torej kar precej, vendar so sestava življenjskih stroškov in cene storitev in dobrin v ZDA čisto drugačne kot pri nas in nam zato teh 16 dolarjev na uro veliko ne pove. Poleg tega je omenil, da je razlika med plačo severnoameriškega nekvalificiranega in kvalificiranega jamskega delavca zelo mala in da rudniški zunanji delavci zaslužijo le kakih 10 do 15 odstotkov manj od jamskih. Seveda bi tudi to dvojico marsikoga pri nas osupnilo, če ne bi takoj povedali še, da so rudniki v ZDA pod in nad zemljo izredno mehanizirani; da ogromno fizičnih del opravijo zelo avtomatizirani stroji in da so - to smo že v Informatorju zapisali - montan-geološke razmere v tamkajšnjih rudnikih - vsaj premogovnikih, ki so si jih ogledali inženir Janežič in njegovi sopotniki - naravnost idealne v primerjavi z montan-geološkimi razmerami v naših rudnikih.

Toda gotovo tudi v rudarstvu ZDA ne teče vse kakor po loju. Mirko Žolnir, vodja plansko-analitske službe našega kombinata, nas je, recimo, opozoril na članek Konec sanj o premoğu - v ZDA, ki je letos septembra izšel v Gospodarskem vestniku in v katerem med drugim lahko preberemo tudi takele ugotovitve...

Po naftnem embargu leta 1979 je kazalo, da so za premoę prišli zlati časi. Zlasti v ZDA, kjer so spravili na noge milijardni program za utekočinjanje in vplinjevanje premoę... Leta 2 000 naj bi v ZDA pridobili že 2,6 milijarde ton premoę, kar je ogromen skok glede na to, da so ga leta 1970 pridobili 600 milijonov ton in leta 1982 dotlej rekordnih 834 milijonov... A iz vseh teh predvidevanj se ni veliko izcimilo. V svetu je prišlo do presežkov nafte na tržišču in zato padanja njenih cen. Začela se je tudi kriza jeklarske industrije in z njo zmanjševanje povpraševanja po koks. Strah pred kislim dežjem pa je zavrl proizvodnjo v termoelektrarnah na premoę... V ZDA je izvoz premoę padel od 110 milijonov ton v letu 1981 na 76,8 milijona ton v letu 1983, celotna proizvodnja pa lani na okoli 780 milijonov ton... Sploh je drag železniški prevoz... Od leta 1978 so v ZDA zaprli skoraj 3 000 premogovnikov in s tem približno za polovico zmanjšali kapacitete v premogovništvu... Sedaj je tretjina od 166 tisoč rudarjev, kolikor jih je približno vseh v ZDA, brez dela...

Kaj več - tudi v tej zvezi - pa v članku, ki ga bomo končno menda ja lahko pripravili!

Uredništvo

S tole skupino ovčarjev smo se pogovarjali ob obisku ovčje farme našega rudnika.

Slobodan Petrašević in Jože Kotnik z jagnetom, ki si je na dan našega obiska na farmi zlomilo nogo.

Na paši

Kadrovska gibanja v RLV v obdobju januar-september 1984

OZD RLV	Število zaposlenih delavcev		RAZLIKA
	31.12.'83	30.9.'84	
J. Preloge	807	786	- 21
J. Pesje	369	379	+ 10
J. Škale	526	371	- 155
Klasirnica	407	398	- 9
DSSS	311	317	+ 6
Zračenje	250	253	+ 3
Priprave	565	601	+ 36
J. gradnje	186	201	+ 15
J. mehanizacija	854	899	+ 45
J. transport	413	401	- 12
Izobraževanje	261	316	+ 55
Kopalnica	146	143	- 3
Zun. dejavnost	155	154	- 1
Grad. dejavnost	144	157	+ 13
Miz. dejavnost	49	52	+ 3
DO RLV	5 443	5 428	- 15

V tem obdobju se je torej število zaposlenih delavcev v RLV zmanjšalo za 15 ali za 0,28 odstotka, kar je tudi v skladu z letnim delovnim načrtom RLV 1984.

Iz nadaljnjih analiz kadrovskih gibanj v RLV v obdobju januar-september 1984 je razvidno:

- Izobrazbena sestava zaposlenih delavcev se je znatno zboljšala; med vsemi zaposlenimi je zlasti porastlo število delavcev s srednje šolsko izobrazbo (z 11,9 % konec leta 1983 na 12,7 % konec septembra 1984), padlo pa število nekvalificiranih delavcev (z 20,5 % konec leta 1983 na 19,3 % konec septembra 1984).
- Opazno je porastlo tudi število delavcev iz manj oddaljenih krajev med vsemi zaposlenimi delavci; delavcev Slovencev, na primer, z 68,4 % konec leta 1983 na 69,3 % konec septembra 1984.
- Povečalo se je tudi število delavcev, starih 26 do 35 let in 41 do 45 let, med vsemi zaposlenimi delavci, padlo pa število starejših, starih nad 45 let, ter mladih, starih do 25 let - to pa gotovo ni najboljše, čeprav padec števila teh delavcev znaša le 1,4 %, porast števila delavcev, starih 26 do 35 let in 41 do 45 let, pa 2,8 %.

Fluktuacija delavcev v RLV
v prvih devetih mesecih leta 1984
(za september z nepopolnimi podatki)

ODŠLO DELAVCEV	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	SKUPAJ	
zaradi upokojitve, smrti	1	27	17	13	21	57	24	24	11	195	
v JLA	37	-	-	51	1	-	4	7	-	100	
zaradi negativne ocene, vzgojnega ukrepa, prestajanja zaporne kazni zaradi zaposlitve za določen čas na svojo zahtevo	2	3	3	2	2	1	23	53	7	96	
12	16	14	20	24	20	24	26	16	172		
Skupaj	63	62	46	96	54	84	83	114	35	637	
PRIŠLO DELAVCEV	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	SKUPAJ	
iz JLA učencev s končano šolo na delo za določen čas drugih	4	3	9	14	4	21	62	27	20	164	
25	39	42	33	22	41	36	58	39	335		
Skupaj	31	47	76	57	36	128	111	90	80	656	
RAZLIKA	PRIŠLO-ODŠLO	-32	-15	+30	-39	-18	+44	+28	-24	+45	+19

Fluktuacija je tako bila znatno manjša kakor lani v enakem obdobju.

Kadrovska služba DO RLV

PRODAM

osebni avto zastava 101, letnik 1976, z generacijo obnovljeno karoserijo in vgrajeno plinsko napravo. INFORMACIJE: Špeglova 44, Pesje - popoldne.

Delo disciplinske komisije RLV v obdobju januar-september 1984

V času od 1. 1. do 30. 9. 1984 je bilo razpisanih 13 obravnava pred skupno disciplinsko komisijo OZD RLV. Nanje je bilo vabljenih 651 delavcev, za katere je komisija prejela predlog za ugotavljanje odgovornosti zaradi suma, da so kršili delovne obveznosti, ter 68 prič.

Komisija je spoznala za odgovorne za storjeno kršitev delovnih obveznosti 411 delavcev in jim izrekla:

- 160 opominov,
- 137 javnih opominov,
- 71 prenehanj delovnih razmerij,
- 28 prenehanj delovnih razmerij pogojno za dobo 1 do 12 mesecev,
- 7 razporeditev na druga dela in naloge in
- 8 denarnih kazni.

Od preostalih vabljenih je 45 delavcev oprostila odgovornosti, pri enem ugotovila odgovornost, ni pa mu izrekla ukrepa, za 63 delavcev je postopek ustavila, ker so sami prenehali delati v RLV, odšli v JLA ali iz kakšnih drugih razlogov zapustili RLV. Kar za 131 delavcev pa je morala postopek preložiti, ker jim ni bilo vročeno vabilo na obravnavo. Zoper odločitev disciplinske komisije se je pritožilo delavskemu svetu svoje TOZD oziroma delovne skupnosti 25 delavcev. Za večino teh delavcev so delavski sveti potrdili ukrep disciplinske komisije. Varstvo pravic pred sodiščem združenega dela pa je zahtevalo 6 delavcev in o zahtevkih petih od teh delavcev je sodišče odločilo v korist njihovih OZD, o zahtevku enega pa razprava še ni bila razpisana.

Kot je razvidno iz spodnje preglednice, je med kršitvami v tem obdobju bilo največ neopravičenih odsotnosti od dela; tako kot lani v ena kem obdobju, le da nekoliko manj, vendar še vedno veliko. Slednja trditve še zlasti velja, če pomislimo, da se število teh kršitev ni bistveno zmanjšalo kljub izvajanju samoupravno sprejetih sankcij, kot so pavšalne odškodnine OZD, neplačana dnina, zmanjšanje nagrad pri poročanju OD ob novem letu in 3. juliju in plačilo celotne stamnine v samskih domovih.

Delovno ažurnost disciplinske komisije je še vedno hudo oviralo ne vročevanje vabil delavcem na obravnave, saj je zaradi tega problema - kot že rečeno - morala kar za 131 delavcev obravnavo preložiti oziroma razpisati 4 dodatne obravnave. S tem pa so se znatno povečali stroški za njeno dejavnost in količina dela, ki ga je morala opraviti.

Bodo v temeljnih organizacijah in delovnih skupnostih v bodoče boljše spremljali in kontrolirali vročanje vabil delavcem na obravnave pred disciplinsko komisijo in tako preprečili, da bi vabila ostajala v predalih in da za to ne bi nobeden odgovarjal? Upamo, da bodo!

Preglednica izrečenih vzgojnih ukrepov in vrst kršitev delovnih obveznosti v OZD RLV v obdobju januar-september 1984

OZD	VZGOJNI UKREPI						VRSTE KRŠITEV						
	Opomin	Javni opomin	Denarna kazen	Prerazporeditev	Pogojno prenehanje delovnega razmerja	Prenehanje del. raz.	SKUPNO ŠTEVILO IZREČENIH UKREPOV	Nedisциплиna	Neopravičene odsotnosti od dela	Prilaganje družbene lastnine	Neizvrševanje delovnih nalog	Kršitev predp. VPD	Oprostitev
J. meh.	20	18	2	1	3	5	49	22	15	1	5	7	1
Priprave	6	24	-	-	1	13	44	6	29	-	2	7	-
J. trans.	21	16	1	1	4	4	47	13	28	-	3	2	1
J. Preloge	53	36	4	1	3	9	106	10	96	-	4	-	4
Zračenje	2	-	1	-	-	-	3	3	1	-	-	-	1
Zun. dej.	10	2	-	-	1	3	16	1	13	2	-	2	2
J. grad.	7	9	-	-	8	2	26	5	21	-	-	-	-
Klas.	2	6	-	3	3	3	17	5	5	-	7	-	-
Grad. dej.	2	2	-	-	1	15	20	3	17	-	-	-	-
J. Škale	1	-	-	1	1	2	5	1	3	-	-	1	-
J. Pesje	11	14	-	-	3	10	38	-	39	-	-	-	1
Izobraž.	21	9	-	-	-	5	35	8	26	-	1	-	-
DSSS	2	-	-	-	-	-	2	2	-	-	-	-	-
Miz. dej.	-	1	-	-	-	-	1	-	1	-	-	-	-
Kop.	2	-	-	-	-	-	2	-	2	-	-	-	-
SKUPAJ	160	137	8	7	28	71	411	79	295	4	24	19	10

(Milojka GJERKEŠ, samostojna pravna referentka v splošno-upravni službi DSSS RLV)

Problematika uporabe kisle vode v RLV

Republiški rudarski inšpektorat je zahteval, da si o stalni uporabi mineralne vode za pitje - v ta namen smo v RLV kislavo vodo na veliko začeli uporabljati že predlani - pridobimo ustrezno strokovno mnenje. To mnenje smo si zdaj pridobili pri dispanzerju za medicino dela Zdravstvenega centra v Titovem Velenju.

V pridobljenem mnenju med drugim piše:

"Za glavno in redno obliko napitka mineralne vode fizičnemu delavcu ne priporočamo, ker je alkalna in vsebuje plin CO₂. Mineralov sprejme delavec dovolj iz hrane, tako da jih ni nujno sprejemati še iz mineralne vode."

Na osnovi razgovora in strokovne literature so nam priporočili, da za nadomeščanje izgubljene tekočine med delom uvedemo napitek v obliki rahlo sladkanega šipkovega čaja, z vitaminom C.

V letu 1983 smo v RLV porabili 512 988 litrov kisle vode in pri tem razbili ali kako drugače zapravili 8 787 steklenic. Zaradi razbitih steklenic so se pripetile tudi 4 poškodbe pri delu:

- 1 v Jami Preloge,
- 2 v Izbraževanju in
- 1 v Jamski mehanizaciji.

Do poškodb delavcev zaradi razbitih steklenic prihaja tudi letos, ko je obrat družbena prehrane delovne skupnosti Družbeni standard že uredil naprave za čaj na jašku Škale in Preloge. Kvaliteta čaja se je tudi občutnoboljšala.

Celotni stroški za pijačo

Leto	Stroški v dinarjih		Skupaj
	za čaj	za kislavo vodo	
1982	3 293 000	7 176 000	10 469 000
1983	3 225 000	18 927 000	22 152 000

Zaradi vse več razbitih steklenic, nepotrebnih poškodb delavcev zaradi njih in mnenja zdravstvene službe o ustreznosti čaja kot napitka predlagamo, da se omeji uporaba kisle vode v jamskih prostorih in za napitek ponovno uvede čaj.

Služba za varstvo
pri delu v DO RLV

Kazalci uspešnosti poslovanja OZD Sipak v obdobju januar-september 1984

POSTAVKE	Primerjava dosežkov v obdobju januar-september 1984 z dosežki v enakem lanskem obdobju v odstotkih (indeksi)			
	TOZD PI	TOZD KIG	DSSS	DO
	celotni prihodek	242,9	182,4	144,2
dohodek	231,3	184,2	145,5	193,0
OD	160,0	119,7	148,4	156,9
produktivnost	127,8	104,8		115,6
gospodarnost	97,4	101,2		105,7
donosnost	263,4			328,0
dohodek na delavca				175,6

V velika prizadevanja delovnih ljudi v vseh delih našega gospodarstva, da bi tekoče poslovno leto končali s čim boljšimi rezultati, smo se vključili tudi delavci obeh TOZD in DSSS DO Sipak. Prav zaradi tega so na nas vseh zelo odgovorne naloge. Zakaj kazalci uspešnosti našega poslovanja v prvem polletju in prvih devetih mesecih leta kažejo, da smo sicer poslovali uspešno, da pa je še veliko možnosti, da bi še boljše.

Končne aktivnosti v okviru obravnav našega poslovanja v prvih devetih mesecih leta so nadalje pokazale, da nas še vedno pestijo težave, ki smo jih omenjali že ob koncu polletja. In če smo v preteklem obdobju težko neposredno vplivali na hitro naraščanje naših proizvodnih stroškov in oskrbo z reprovromaterialom, bomo v prihodnje morali veliko več pozornosti posvečati odpravljanju kadrovskih problemov, zboljševanju kvalitete naših izdelkov in delovne discipline (zlasti z vidika čim smotrnejšega izkoriščanja delovnega časa), zmanjševanju števila odsotnosti od dela in povečevanju produktivnosti. Posebno pozornost

Iz REK

SISTEMI PAKIRANJA

pa moramo v bodoče namenjati izvozu naših izdelkov ter zmanjševanju zaloga repromateriala in dokončanih izdelkov.

Te razprave so pokazale tudi, da smo nekaj v omenjenih smereh že dosegli, a žal tudi, da se vse preveč delavcev med nami obnaša na sestankih, na katerih razpravljamo o poslovanju, kakor da ne bi šlo tudi za rezultate njihovega dela. Sicer pa so vse aktivnosti v sklopu teh obravnav bile opravljene v rokih in smereh, ki so jih v skladu z družbenopolitičnimi usmeritvami in zakonom določili izvršni odbori naših osnovnih organizacij ZS. To je v TOZD KIG, na primer, na svoji seji 7. novembra ugotovila tudi komisija samoupravne delavske kontrole.

ŠE O NAŠIH POSLOVNIH PREDVIDEVANJH ZA TA MESEC, NOVEMBER!

V TOZD Plastični izdelki naj bi s povprečno 42 zaposlenimi delavci dosegli vrednost proizvodnje 18 658 500 dinarjev, v TOZD KIG pa s povprečno 97 zaposlenimi delavci vrednost 18 376 000 dinarjev (kovinska obdelava vrednost 9 359 700, montaža, prototip in ključavničarski oddelek vrednost 8 516 300 ter servis vrednost 500 000 dinarjev).

Vseh delovnih dni pa naj bi imeli v novembru 22 in tako poleg nedelj imeli dela proste 2 soboti in skupaj s praznikom še dva dni, od katerih smo enega nadomestili z delom v soboto, 17. novembra. (Op. ur.: V DO Sipak se poslovni mesec ne ujema popolnoma s koledarskim.)

Rudi VUZEM,
Sipak-TOZD KIG

ENERGETIK 10/84

V deseti, novembrski številki Energetika, glasila delavcev TE Šoštanj, so izšli sestavki:

- Proizvodnja električne in toplotne energije, dobava in poraba premoga v devetih mesecih (Termoelektrarne Šoštanj so letos od začetka januarja do konca septembra proizvedle 2 620,3 GWh - to je 2 milijardi 620,3 milijona kilovatnih ur - električne energije, kar je za 462,3 GWh ali 21,4 odstotka večja količina od načrtovane, toda za 319,9 GWh ali 10,8 odstotka manjša od dosežene v enakem obdobju lani. Poleg tega so proizvedle 259 GWh sekundarne toplotne energije, za toplotno ogrevanje, kar je za 35,5 GWh večja količina od predvidene, in oddale 49 504 m³ tehnološke vode. Premoga so v tem obdobju pokurile 3 375 850 ton in tekočih goriv 1 104,6 tone; pri skupni dobavi premoga 3 801 800 ton, od tega 3 222 400 ton iz RLV, kar je za 13,5 odstotka večja količina od načrtovane. Količina premoga na deponiji se je od začetka leta povečala za 426 000 ton in je ob koncu septembra znašala 918 400 ton. Izkoristek zmogljivosti proizvodnih blokov TE Šoštanj je znašal 59,9 odstotka in njihova razpoložljivost za proizvodnjo 84,8-odstotka. Izkoristek proizvodnih zmogljivosti za toplotno energijo pa je pri njihovi razpoložljivosti za proizvodnjo 94,4 odstotka znašal le 26,3-odstotka.)

- Iz razgovora predsednika koordinacijskega odbora osnovnih organizacij ZS v TE Šoštanj Franca Dolarja z novinarjem "Elektrogospodarstva" - avtorica I.T. (Franc Dolar je v tem razgovoru povedal, da referendum 15. oktobra v TE Šoštanj o sprejetju sprememb in dopolnitev samoupravnih sporazumov o združitvi delovnih organizacij v SOZD EGS in našo sestavljeno organizacijo v dveh njihovih temeljnih organizacijah ni bil uspešen zaradi nezadovoljstva delavcev z načinom sodelovanja delavcev v obeh sestavljenih organizacijah v preteklosti, "poplave" referendumov na splošno in tudi zato, ker delavci niso bili dovolj seznanjeni z vsem, kar bi s sprejetjem sprememb in dopolnitev obeh samoupravnih sporazumov pridobili. Poleg tega je dejal, da sedaj že opažajo zadovoljivejšo sodelovanje delavcev v obeh sestavljenih organizacijah in si prizadevajo, da se bi ponovni referendum iztekel z rezultatom najmanj 70 % "za".)

- Kako bomo odslej plačevali soudeležbo za družbeno najemno stanovanje? (Na 6. redni seji komisije TE Šoštanj za stanovanjska vprašanja je v burni razpravi bil izoblikovan predlog, naj se vsem delavcem TE Šoštanj, ki so se ob prevzemu družbenega najemnega

stanovanja zavezali, da bodo najkasneje do 30. junija letos plačali soudeležbo pri sredstvih za njegovo pridobitev, a je še niso, neplačani znesek oziroma neprivarčevani del sredstev za plačilo soudeležbe v obrokih odtegne od osebnih dohodkov. Poleg tega je bilo predlagano sprejetje sklepa: "Ob pridobitvi stanovanjske pravice delavec dokaže s potrdilom, da je vplačal prvi obrok oziroma tretjino zneska soudeležbe, nato prevzame stanovanje od skupnosti stanovalcev. Drugi obrok plača v roku enega leta, tretji obrok pa v roku dveh let." Delavca, ki ne bi izpolnil obveznosti za plačilo soudeležbe po tem sklepu, pa bi seveda čakala izselitev iz družbenega najemnega stanovanja in mu ne bi pripadali nitinajnejši nadomestni bivalni prostori.)

- Po 13. seji CK ZKJ (V vseh osnovnih organizacijah ZK v TE Šoštanj so do konca oktobra že izvedli razprave o predlogu sklepa 13. seje CK ZKJ.)
- Tuji premogi - avtor J. V. (V TE Šoštanj je možna - gospodarsko smotrna - uporaba lignita iz Kolubare, Stanarov in Sovjetske zveze, in sicer v ustreznem razmerju z lignitom

Prejšnji mesec so v Šoštanju odprli preurejeno Mayerjevo vilo za galerijske potrebe Društva šaleških likovnikov in dejavnosti delavcev v osnovni šoli Biba Roeck.

Svečanost ob odprtju se je začela z nastopom mešanega pevskega zboru šoštanjske "Svobode", nadaljevala z govoroma predstavnikov krajevne skupnosti Šoštanj in občinske kulturne skupnosti Velenje, končala pa s podelitvijo priznanj Društva šaleških likovnikov trem njegovim članom. In sicer Poldetu Roberju (drugi z desne strani na gornji sliki!) in Lojzetu Zavolovski (obema za zasluge za razvoj Društva šaleških likovnikov) ter Marjanu Vodišku - tretji z desne strani na gornji sliki! - za prireditve samostojne likovne razstave "Po poteh XIV. divizije" v preurejeni vili. /B.O./

iz RLV - zlasti iz jame Preloge, ker ima lignit iz tega dela RLV največjo kurilno vrednost.)

- Odločba (Ustavno sodišče SRS je v postopku za oceno ustavnosti in zakonitosti člena 114. c "samoupravnega sporazuma o združitvi temeljnih organizacij v delovno organizacijo TE Šoštanj" po javni obravnavi 1. oktobra razveljavilo določbo tega člena, po kateri je delavce delovne skupnosti skupnih služb DO TE Šoštanj s posebnimi pooblastili in odgovornostmi izbral delavski svet DO TE Šoštanj, po pridobitvi mnenja delavskega sveta delovne skupnosti skupnih služb. Po zakonu o delovnih razmerjih je namreč tudi to v pristojnosti delavskega sveta temeljne organizacije oziroma delovne skupnosti ali njegovih komisij.)
- O delu koordinacijskega odbora osnovnih organizacij ZS v TE Šoštanj (Ta organ je nazadnje sklenil, naj novi pravilnik o oblikah samopomoči delavcev TE Šoštanj začne veljati 1. 1. 1975, in med drugim zavzel stališče, da nima nič proti kandidaturi Mirana Arzenška za predsednika izvršnega sveta skupščine občine Velenje.)
- Še več takšnih predavanj - avtorica I. T. (Delavkam v TE Šoštanj je sodelavec gasilec Ivan Ojsteršek predaval o varnosti pred požari.)

- Novosti na področju inovacijske dejavnosti - avtor Jože Počivalnik (Ob 12. oktobru, dnevu inovatorjev, smo v naši občini tudi letos priredili razstavo inovacij. Prvo nagrado na natečaju za sodelovanje pri tej razstavi z inovacijami s področja množične inovacijske dejavnosti je dobil delavec TE Šoštanj Sava Durutović, in sicer za prikazano tehnično izboljšavo Predelava mlinov DGS 70. Za dosežene ekonomske prihranke z uporabo te inovacije v preteklem letu je dobil tudi denarno nagrado DO TE Šoštanj, v znesku 342 471 dinarjev. Takšno nagrado, le da vsak veliko manjšo, sta že dobila tudi delavca TE Šoštanj Franc Lihtineker in Anton Skornšek, in sicer za prihranke z uporabo inovacije Avtomatska preusmeritev transporta žlindre.)
- Potrebna je večja doslednost pri prijavljanju poškodb pri delu (Poškodbo pri delu je treba prijaviti v štiriindvajsetih urah.)
- Varstvo pri delu in požarna varnost letos v prvih devetih mesecih (V tem času se je v TE Šoštanj pri delu poškodovalo 41 delavcev. Poškodovani delavci so vsi skupaj bili odsotni od dela 340 delovnih dni. Vseh delavcev TE Šoštanj pa je bilo na bolniškem dopustu: 4 delavci več kot 30 dni, 5 delavcev od 20 do 30 dni, 7 delavcev od 10 do 20 dni in 23 delavcev do 10 dni. V tem obdobju leta je bilo prijavljenih tudi 9 manjših požarov.)
- Dosedanje aktivnosti v okviru pripravljanja dolgoročnega plana razvoja energetike do leta 2 000 (Predvideno je, da bi naj v Jugoslaviji v tem obdobju zgradili vrsto novih elektroenergetskih proizvodnih objektov, s skupno kapaciteto 5 708 MW.)
- Razgovor z Marjanom Potočnikom in Adolfom Ošlovnikom, letošnjima dobitnikoma priznanj Jugoslovanskega elektrogospodarstva iz TE Šoštanj - avtorica I.T.
- Usposabljanje enot teritorialne obrambe delovne organizacije TE Šoštanj in krajevne skupnosti Paka (Gre za urjenje teh enot TO v soboto, 20. oktobra, ki ga ja organiziral občinski štab teritorialne obrambe, na njem pa so največ pozornosti namenili streljanju.)
- Izvleček iz zakona o SLO in družbeni samozaščiti (Izvleček obsega poglavje o varovanju tajnosti splošne ljudske obrambe.)
- V šolskem letu 1984/85 delovna organizacija TE Šoštanj študentov 26 učencev
- Tradicionalno srečanje mladincev - avtorica I.T. (Gre za srečanje v kvizu v TE Šoštanj, ki se bi ga naj udeležile ekipe mladincev iz Hmezada, Modnega salona, Jutranjke, ekipa naše sestavljene organizacije in ekipa TE Šoštanj, vendar so se povabili mladincev DO TE Šoštanj odzvali le vrstniki iz Jutranjke, ki so tudi zmagali.)
- Iz pravne prakse (Sobota se pri določanju dolžine letnega dopusta šteje za delovni dan, če ni republiški ali državni praznik.)
- Programiran zdravstveno preventivni in rekreativni oddih - avtor Nino Ošlovnik (V zadnjem času v delovnih organizacijah zopet vse več pozornosti namenjajo tovrstnemu oddihu delavcev.)
- Naš delegatski sistem (Od 26. septembra do 30. oktobra so bile v naši občini sklicane seje skupščin več občinskih samoupravnih interesnih skupnosti in zbora združenega dela skupščine občine, na njih pa je bila udeležba delegatov - kot že običajno - bolj slaba; razen na seji zbora združenega dela skupščine občine.)
- Oprostite, moti me (V bodoče bodo v tej rubriki Energetika objavljali le tiste poslane prispevke zanj, ki bodo podpisani, saj jih je izučilo, da mora biti pisec znan.)
- Se boste odločili? (Predvidene cene za desetdnevni oddih v letu 1985 v Termah Čatež se gibljejo od 14 500 do 22 100 dinarjev.)
- Šport in rekreacija - avtor Nino Ošlovnik (Ob 8. oktobru, prazniku občine Velenje, so se športniki iz TE Šoštanj udeležili turnirja v odbojki in malem nogometu.)

Poleg teh sestavkov je v tej številki Energetika bilo objavljenih še nekaj malih oglasov, šal ter čestitka poslovodnega organa in družbenopolitičnih organizacij TE Šoštanj delavcem TE Šoštanj za 29. november, dan republike. /Uredništvo/

ODŠLI V POKOJ

Karel KRAJNC, upokojen 27. aprila 1984
Rojen 29. oktobra 1929 na (Paškem) Kozjaku.
Od 18. decembra 1953 je neprekinjeno delal v združenih organizacijah v naš kombinat. Zaposlil se je kot nekvalificirani delavec v rudniškem elektro-strojnem obratu, sedaj delovna organizacija ESO, kjer je vse do upokojitve delal v Vodovodno-toplo-vodnih obratih.

Leta 1955 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1962 za kvalificiranega kopača in leta 1964 za vulkanizerja. V času zaposlitve v ESO je bil dejaven tudi v družbenopolitičnih organizacijah.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Jože DELOPST, upokojen 10. junija
Rojen 15. septembra 1929 v Šoštanju. Poročen z Marijo, rojeno Cvikel.
Od 24. junija 1953 je neprekinjeno delal v združenih organizacijah v naš kombinat. Zaposlil se je kot kvalificirani ključavničar v rudniškem zunanjem obratu. Leta 1956 je bil premeščen v Jamo vzhod, leta 1967 v rudniški elektrostrojni obrat,

septembra 1968 v Jamo vzhod in oktobra 1968 zopet v rudniški elektrostrojni obrat, sedaj delovna organizacija ESO, kjer je vse do upokojitve delal v Strojnih obratih.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in priznanja za 10 let dela pri gasilcih.

Stanko OŠTIR, upokojen 20. avgusta 1984
Rojen 13. novembra 1928 v Škalah. Poročen z Matildo, rojeno Vidmajer.
Od 2. novembra 1951 je neprekinjeno delal v združenih organizacijah v naš kombinat, s prekinitvijo pa od leta 1947. Leta 1951 se je zaposlil kot kvalificirani strugar v rudniškem elektrostrojnem obratu, sedaj delovna organizacija ESO, kjer je do upokojitve delal v Elektro obratih.

Leta 1959 je opravil izpit za visoko kvalificiranega delavca kovinske stroke in leta 1961 še za kvalificiranega električarja.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in medalje dela.

Bil je zelo dejaven pri gasilcih.

Karel ŠKORNŠEK, upokojen 8. septembra
Rojen 31. oktobra 1936 v Kavčah pri Velenju.
Od 23. septembra 1959 je neprekinjeno delal v združenih organizacijah v naš kombinat, s prekinitvijo pa od leta 1955. Leta 1959 se je zaposlil kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1968 je bil premeščen v Jamo zahod in leta 1972 v ESO, kjer je do upokojitve delal v Vodovodno-toplovodnih obratih.

Leta 1961 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača, leta 1964 za kvalificiranega kopača, leta 1971 pa še varilski tečaj.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Mirko ŠKORJANC, upokojen 18. septembra
Rojen 15. februarja 1936 v Velenju. Poročen z Anico, rojeno Zajc.
Od 20. aprila 1960 je neprekinjeno delal v združenih organizacijah v naš kombinat, s prekinitvijo pa od leta 1953. Leta 1960 se je zaposlil kot kvalificirani šofer v rudniškem avtoparku, sedaj delovna organizacija Avtoprevoznništvo in servisi, kjer je delal vse do upokojitve.

Vseskozi je bil dejaven v družbenopolitičnih organizacijah, samoupravnih organih, občinskem društvu šoferjev in avtomehaničkov Velenje, pri narodni zaščiti in športu.

Udeležil se je tudi ene od mladinskih delovnih akcij širšega pomena. Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, priznanj I. in II. stopnje Združenja šoferjev in avtomehaničkov Slovenije za tovarništvo, priznanja za dolgoletno delo v tem združenju, plakete ZŠAM Slovenije s srebrnim vencem ter srebrne in zlate značke ZŠAM.

Ladislav BOROVIK, upokojen 27. septembra
Rojen 27. junija 1932 na (Paškem) Kozjaku. Poročen z Miro, rojeno Felicijan.
Od 14. avgusta 1956 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo pa od leta 1948. Leta 1956 se je zaposlil kot nekvalificirani delavec v rudniškem zunanjem obratu. Leta 1978 je bil premeščen v delovno skupnost Kopalnica, kjer je delal vse do upokojitve.

Leta 1967 je opravil izpit za cirkularista.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Henrik KORELC, upokojen 30. septembra
Rojen 25. junija 1935 v Gorenji vasi pri Čatežu. Poročen z Metko, rojeno Šilih.

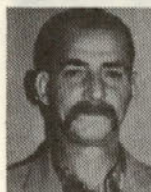
Od 15. marca 1958 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo pa že od leta 1952. Leta 1958 se je zaposlil kot rudarski nadzornik v Jami vzhod. Leta 1959 je bil premeščen k odpiranju Jame zahod, kjer je opravljal dela nadzornika za vsa dela v jami.

Leta 1970 je bil razporejen na dela in naloge poslovdje transporta in jeklenega podpora v Jami zahod. Leta 1977 je bil premeščen v Jamski transport, kjer je do upokojitve opravljal dela in naloge pomočnika vodje TOZD.

Leta 1980 je opravil izpit za vodjo obratov v metanskih jamah in leta 1959 končal šestmesečno politično šolo v Ljubljani.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in medalje dela.

Vseskozi je bil zelo dejaven v samoupravnih organih.

Herman VRATANAR, upokojen 30. septembra
Rojen 6. oktobra 1936 v Rečici pri Celju. Poročen z Angelo, rojeno Založnik.

Od 8. aprila 1963 je neprekinjeno delal v RLV, z dvema prekinitvama pa od leta 1955. Leta 1963 se je zaposlil kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1970 je bil premeščen v Jamo zahod in leta 1975 v Jamsko mehanizacijo, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Bil je precej dejaven v športu.

Viktor PODGORŠEK, upokojen 30. septembra
Rojen 14. februarja 1936 v Kalobju-Vodicah, blizu Celja. Poročen s Stanislavo, rojeno Knez.

Od 15. novembra 1961 je neprekinjeno delal v RLV, prej pa od leta 1954 v rudniku Zabukovica. V RLV se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1978 je bil premeščen v Jamo Pesje, kjer je delal do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Viljem BENCIK, upokojen 1. oktobra
Rojen 25. oktobra 1924 v Kupšincih pri Murski Soboti. Poročen z Maro, rojeno Hojan.

Od 1. maja 1961 je neprekinjeno delal v združenih organizacijah v naš kombinat. Zaposlil se je kot knjigovodja v skupnih službah RLV. Leta 1978 je bil premeščen v skupne službe delovne organizacije ESO, kjer je do upokojitve bil vodja plansko-analitiške službe.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in medalje dela.

Vseskozi je bil dejaven v samoupravnih organih.

Leta 1941 je bil na prisilnem delu v Nemčiji, osvoboditev pa je doživel v NOB.

Udeležil se je tudi več prostovoljnih mladinskih delovnih akcij.

Sretan RAJKOVIĆ, upokojen 5. oktobra
Rojen 29. septembra 1937 v Dolnjem Milanovcu. Poročen z Emilijo, rojeno Stevanović.

Od 14. marca 1964 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot polkvalificirani kopač v Jami zahod. Maja 1964 je bil premeščen v Jamo vzhod, leta 1967 v Jamo zahod, leta 1972 nazaj v Jamo vzhod, leta 1974 v Steber 8 in leta 1976 v Jamo

Škale, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1965 je opravil izpit za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Rafael NOVAK, upokojen 6. oktobra

Rojen 18. oktobra 1936 na Veliki ravni, blizu Strmca pri Vojniku. Poročen z Ano, rojeno Lisec.

Od 13. marca 1958 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1967 je bil premeščen v Jamo zahod, sedaj skupaj z Jamo vzhod Jama Preloge, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1961 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1963 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji in zlate značke za udarniško delo.

Anton ČAS, upokojen 17. oktobra

Rojen 14. julija 1931 v Žerjavu pri Črni na Koroškem. Poročen z Rozalijo, rojeno Lipovšek.

Od 26. januarja 1965 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1966 je bil premeščen v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1966 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1970 za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, pohvale za udarniško delo na progi Šamac-Sarajevo, značke udarnika in reda dela s srebrnim vencem.

Vseskozi je bil aktiven v samoupravnih organih in sindikatu.

Ciril BRODNER, upokojen 19. oktobra

Rojen 1. julija 1926 v Slovenjem Gradcu. Poročen z Alojzijo, rojeno Kotnik.

Od 7. decembra 1950 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani delavec v rudniškem zunanjem obratu. Januarja 1961 je bil premeščen v Klasišnico, novembra 1961 nazaj v zunanji obrat in delal v njem - v delu, iz katerega se je

razvila sedanja TOZD RLV Zunanja dejavnost - do upokojitve.

Leta 1966 je opravil izpit za vodjo žerjava in leta 1968 za polkvalificiranega transportnega delavca.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Od junija 1943 do septembra 1944 je bil v taborišču v Strnišču pri Ptuj.

Stanislav SEVČNIKAR, upokojen 22. oktobra

Rojen 23. septembra 1936 v Podkrajju pri Velenju.

Od 19. februarja 1963 je neprekinjeno delal v RLV. Zaposlil se je kot nekvalificirani kopač v Jami zahod. Leta 1977 je bil premeščen v Steber 8, sedaj Jama Pesje, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1964 je naredil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1975 še za kvalificiranega kopača.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

Franc KRIŠTOF, upokojen 31. oktobra

Rojen 24. marca 1934 na Goljeku pri Čatežu. Poročen z Jožico, rojeno Kovač.

Od 3. avgusta 1956 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo pa od leta 1952. Leta 1956 se je zaposlil kot kvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1975 je bil premeščen v Jamo Škale, leta 1976 v Jamo vzhod in leta 1977 v Priprave, kjer je delal do upokojitve.

Leta 1957 je bil na političnem tečaju v Ljubljani, leta 1961 je končal nadzorniško šolo v Ljubljani in leta 1966 naredil izpit za rudarskega nadzornika v metanskih jamah.

Precej je delal tudi v samoupravnih organih.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji, denarne nagrade sindikata, pohvalnega pisma za požrtvovalno delo v 10-letni izgradnji socialistične domovine, medalje dela, priznanja jamske reševalne čete RLV in srebrne plakete za racionalizatorstvo.

Jože ŠKOFLEK, upokojen 31. oktobra

Rojen 3. marca 1935 v Prelski pri Velenju. Poročen z Angelo, rojeno Felicijan.

Od 15. septembra 1958 je neprekinjeno delal v RLV, s prekinitvijo pa od leta 1954. Leta 1958 se je zaposlil kot nekvalificirani kopač v Jami vzhod. Leta 1975 je bil razporejen v Jamsko mehanizacijo in transport in leta 1977 v Jamski transport, kjer

je delal vse do upokojitve.

Leta 1965 je opravil izpit za polkvalificiranega kopača in leta 1977 za kvalificiranega transportnega delavca.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo v delovni organizaciji.

(Po podatkih iz kadrovskih služb OZD in oddelka socialne službe naše sestavljene organizacije za pokojninsko in invalidsko zavarovanje - Vesna ŠMERGUT!)

PORTRETI

Miroslav ŽOLNIR, vodja službe za planiranje in analize v skupnih službah naše sestavljene organizacije

Ponedeljek. Pust kot vsi ponedeljki. Poleg tega še dežuje. Vratar mi pove, kje najdem Mirka Žolnirja.

Zmotim ga sredi dela. Pogovor steče.

Mi lahko na kratko opišete svojo življenjsko pot?

"Rodil sem se v Slovenjem Gradcu, leta 1939. Prva leta otroštva sem preživel v Srbiji, v Titovih Užicah in nato v Kruševcu, kamor so nas pregnali fašisti. Po vojni smo se vrnili v Slovenijo. Najbolj se mi je vtisnila v spomin vožnja nazaj domov. Sedem dni smo se tlačili v živinskih vagonih. Še sedaj sem vsakokrat potnik v vlaku "bratstva in enotnosti", ki utrjuje naše mednacionalne stike, hkrati pa je tudi oblika gospodarskega in kulturnega povezovanja naših republik.

V osnovno šolo in nižjo gimnazijo sem hodil v Slovenjem Gradcu, potem pa sem nadaljeval šolanje v višji gimnaziji v Mariboru in na ekonomski fakulteti v Ljubljani. Bil sem štipendist velenjskega rudnika, zato sem po diplomi, leta 1964, prišel v Velenje. Zaposlitev sem dobil pri RLV, v delu njegovih skupnih služb za gospodarstvo. Z leti sem si pridobil izkušnje, napredoval sem pri delu. Sedaj opravljam dela in naloge vodje plansko-analitske službe v skupnih službah SOZD REK. Leta 1964 so bili v našem podjetju le trije ekonomisti, zdaj pa jih je čez 30."

Dejavni ste - zelo - v družbenopolitičnih organizacijah, samoupravnih organih in njihovih izvršilnih organih...

"Sem član zveze komunistov in več komisij pri občinskem sindikalnem svetu in izvršnem svetu skupščine občine Velenje, precej pa sodelujem tudi pri delu organov samoupravnih interesnih skupnosti za družbene dejavnosti. Pa še bi lahko našteval."

Vam sploh ostane kaj prostega časa?

"Seveda. Najrajši planinarim. Povzpel sem se že na veliko vrhov. Vedno več ljudi hodi v planine; zaradi rekreacije ali na oddih. Planinske poti so pri nas razmeroma varno speljane in dobro zavarovane. Sem tudi tajnik planinskega društva Titovo Velenje in se zato ukvarjam tudi z različnimi administrativnimi deli v zvezi s planinarjenjem."

Pogovor sva preusmerila še na njegovo vsakdanje delovno področje.

Kakšen je obseg dela v službi za plan in analize SOZD REK?

"Naša naloga je predvsem preučevanje republiških in drugih gradiv, ki obravnavajo gospodarske odnose in gibanja, in na osnovi teh gradiv pripravljamo predlogov poslovnih načrtov, poročil o poslovanju in podobnih dokumentov. Sedaj pripravljamo gospodarski načrt našega kombi-

nata za prihodnje srednjeročno obdobje, 1986-1990. V našem kombinatu je sedem delovnih organizacij z različnimi programi in načini dela, kar moramo pri pripravi tega plana upoštevati. Poleg delovnih organizacij pa so še delovne skupnosti kombinata, katerih dejavnost tudi vključujemo v plane in analize, ki jih pripravljamo. Precej dela imamo, preden vse uredimo, uskladimo."

Na kakšne težave najpogosteje naletite v sestavljeni organizaciji REK Franc Leskošek-Luka in kakšne so smeri njenega nadaljnjeega razvoja?

"Na sejah delavskega sveta naše sestavljene organizacije obravnavamo delovne rezultate delovnih organizacij v njej, kvaliteto dela in finančne rezultate. Radi bi povečali proizvodnjo v vsej sestavljeni organizaciji. A to bomo dosegli le, če bodo delavci imeli sodobna delovna sredstva, če bodo motivirani za dobro delo, vztrajni, varčni in disciplinirani. S tem bi narasel dohodek, se izboljšal družbeni standard.

Problemi so pri planiranju, izvajanju planov, del in pogodb, in to predvsem zaradi spreminjanja proizvodnih možnosti. Cene neprestano rastejo, čuti se zaviralen vpliv inflacije... Iščejo akumulativne proizvodne postopke in programe; take, da bi dali več ostanka čiste ga dohodka. Vsaka delovna organizacija v sestavljeni organizaciji se prebija po svoje, ker je tudi konkurenca v njeni poslovni dejavnosti drugačna kot pri drugih delovnih organizacijah. Investicije so zmanjšane. Vendar proizvodne in druge objekte industrijskega središča RLV v Prelogah, ki so zgrajeni v debelih plasteh lignita ali nad njimi, bomo kljub temu morali čimprej nadomestiti z izgradnjo novih na novi lokaciji, da bomo zaloge premo ga, ki jih vežejo ti objekti, lahko odkopali. Z večjo mehaniziranoostjo RLV pa naj bi še povečali produktivnost dela v njem in zmanjšali fizično naprežanje rudarjev, v končni fazi pa tudi psihofizične obremenitve, zaradi katerih postajajo invalidi.

V delovnih organizacijah kompletiramo tudi opremo; predvsem vozni in strojni park. Nadomestiti pa bo treba tudi stare proizvodne bloke v TE Šoštanj."

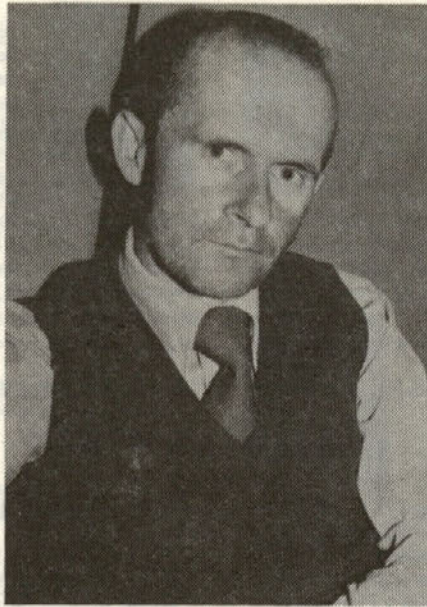
Sodeluje SOZD REK tudi z drobnim gospodarstvom?

"Do prvih oblik obsežnejšega sodelovanja SOZD REK z drobnim gospodarstvom je prišlo v delovnih organizacijah ESO, Avtoprevozištvu in servisu ter Sipaku. Stike z njim naše OZD navadno navežejo na gospodarskih sej mih pa tudi zaradi medsebojnega poznanstva delavcev. Drobnno gospodarstvo se v glavnem drži postavljenih rokov in sploh sorazmerno dobro izpolnjuje dogovorjene pogoje za sode lovanje. Zato ni razloga, da OZD našega kombinata z njim ne bi sodelovale, seveda pa morajo presoditi, kaj lahko naredijo same in za kaj se bolj splača pridobiti kooperanta."

Kako letos posluje SOZD REK Franc Leskošek-Luka?

"Razmeroma ugodno. Predvsem zaradi še kar ustreznega nagrajevanja večine delavcev po delu in delovnih rezultatih. Veliko smo vlagali tudi v izgradnjo stanovanj kakor tudi v izboljševanje tehničnih možnosti za produktivnejše delo. Stroji so dobro vzdrževani; kljub temu, da so marsikje že precej izrabljeni ali tehnološko zastareli.

Podatke o poslovanju redno spremljamo in jih objavljamo v glasilu Rudar-Informator."

Mirko ŽOLNIR in Dora TERTINEK, avtorica razgovora z njim...

in Jožetom KOTNIKOM (spodaj!)

Kako v SOZD REK vključujete v proizvodne procese znanost in inovacijsko dejavnost?

"Organizacija raziskovalne dejavnosti je v naši občini še preveč amaterska. V občini je zaposlenih okrog 24 tisoč delavcev, razvojno -raziskovalno OZD pa imamo le eno. Sicer pa ta dejavnost poteka domala v celoti v okviru občinske raziskovalne skupnosti in akcije "Mladi raziskovalci za razvoj Velenja". Za raziskovalno delo namenimo premalo denarja, ker še vedno vlada toga miselnost, da nam znanost ni potrebna. Morali bi zaposliti več sposobnih in izkušenih delavcev za raziskovalno in inovacijsko delo, a za to se mora najprej pokazati interes v delovnih organizacijah.

Preveč smo še navezani na znanje drugih, delavcev v republiških in tujih razvojno-raziskovalnih centrih. Nimamo nobenega ustreznega pregleda nad kupljenimi licencami, kar nas lahko pripelje v velike gmotne težave. Licenc ne analiziramo, zato ne moremo vedeti, kakšna je njihova učinkovitost.

Vemo, da bi bilo treba v proizvodnji več delati 'z glavo' in manj z mišicami. Zato spod bujamo množično inovacijsko dejavnost med delavci. Kajti delavci so najboljše poznavalci razmer v svojih delovnih okoljih in lahko precej pripomorejo k nadaljnemu izboljševanju dela in poslovanja OZD. Seveda, če so za to ustrezno motivirani."

Kako se SOZD REK uveljavlja navzven, v tujini?

"To je odvisno od zakonodaje ter od usposobljenosti, interesa in namena posameznih delov SOZD REK za sklepanje poslov s tujino. Velja pravilo, da moramo najprej zadovoljiti potrebe na domačem trgu in šele nato izvažati. Izvažata delovni organizaciji Sipak in ESO. Pričakujemo, da bosta v prihodnje izvažali še več."

Kako vpliva SOZD REK na prostor naše občine? Mislim predvsem na ugrezanje zemljišč zaradi rudarjenja in onesnaževanje okolja po TE Šoštanj.

"S tem se ukvarja oddelek skupnih služb našega rudnika za rudarske škode (z nadziranjem nekaterih vplivov TE Šoštanj na okolje pa služba TE Šoštanj za tehnologijo vode in goriv, razvojno-tehnično področje skupnih služb SOZD REK in posebna komisija SOZD EGS - op. ur.).

Ljudje, ki stanujejo na območju, ki se bo zaradi rudarjenja pogreznilo, se morajo preseliti drugam, rudnik pa jim plača odškodnino. Težko je, ker so ljudje navezani na svoj kraj, domačijo. Predvsem kmetje se težko prilago dijo novemu okolju.

V zvezi z onesnaževanjem okolja po termoelektrarnah je že narejenih nekaj študij in izpeljanih nekaj varstvenih ukrepov. Z različnimi ukrepi pri graditvi nadaljnjih blokov TE Šoštanj se je ozračje precej zboljšalo. Zlasti z izgradnjo visokega dimnika v zadnji fazi izgradnje TE Šoštanj. Ozračje se je izboljšalo tudi zaradi razširitve sistema daljinskega centralnega ogrevanja iz TE Šoštanj. Precej elektrofiltrskega pepela, ki nastane v TE Šoštanj, pa že vrsto let uporabljamo za proizvodnjo gradbenih elementov v delovni organizaciji EFE, precej pa ga še vedno odlagamo tam pri velenjskem ugrezninskem jezeru."

Kaj bi povedali za sklep?

"Vsekakor so analize in plani nujno potrebni za naš razvoj. Vsak delavec ima tudi možnost, da sodeluje pri oblikovanju prihodnosti svoje OZD, krajevne skupnosti, občine in širše družbene skupnosti, kakšna pa prihodnost bo, pa je odvisno od tega, koliko znanja, volje in dela bomo za njeno oblikovanje vsi namenili."

Pripravila Dora TERTINEK

Jože KOTNIK, hišnik delovnih prostorov OZD našega kombinata v Prešernovi 22 in upravnih zgradb Rudarska 6 in Prešernova 10 v Titovem Velenju

Lahko bi rekli, da je Jože človek za vse. Če curlja iz pipe, če kakšna luč ne sveti, če se vrata ne zapirajo dobro... Koga delavci OZD REK v Prešernovi 22, Prešernovi 10 in Rudarski 6 v Titovem Velenju pokličete? Kdo vam pomaga, kadar je treba kaj takšnega odpraviti? Seveda, vedno vam je pri roki prijazen, delavljn in šegav hišnik Jože!

Delavci v REK ga tako dobro poznate, da vam ga skorajda ni treba predstavljati. A vseeno vam bom nekoliko razkrila "zgodovino" njegovega dosedanjega življenja in dela.

V svet je pogledal v Podgorju pri Slovenjem Gradcu. To se je zgodilo približno pred dvainštiridesetimi leti. Njegovo najranejše otroštvo je bilo vse prej kakor prijetno. Kajti okupator je Kotnikovo družino odpeljal v eno od koncentracijskih taborišč v Nemčiji. V strašni bedi in okrutnosti so v njem preživeli dve dolgi leti. Ne vsi; mati ni preživela hudih telesnih naporov in mučenja. Po uničenju fašistične zalege so se zato vrnili v domovino oče in trije otroci sami. Tudi doma jih je čakala trnova pot. Dokler si niso za silo uredili domače hiše, ki so jo fašisti do tal razdejali, so stanovali pri sosedih. Seveda je bil Jože takrat še premajhen, da bi se mu vse vtisnilo v spomin; o tem, kaj vse so morali preživeti, mu je pripovedoval oče. Spominja pa se, kako je hodil v šolo.

"V šolo sem hodil več ur daleč in brez primerne obleke in obutve. Najtežje je bilo zato pozimi, ko je zapadel visok sneg in se je tema že kmalu popoldne spustila na zemljo. Za radi takih razmer in dela doma sem končal le štiri razrede osnovne šole," je povedal.

Skoraj celi dve desetletji po vojni so Kotnikovi pretekli v garanju na zemlji za vsakdanji kos kruha in urejevanju njihove med vojno razdejane domačije - Vrhornikovine, kakor se ji po domače reče.

Ko pa je Jože leta 1964 odslužil vojaščino, se je kmalu po prihodu domov zaposlil pri RLV. V RLV zato, ker bi končno vendarle rad prišel do svojega denarja, plača rudarjev v RLV pa je tudi takrat bila še kar dobra.

V začetku svojega rudarjenja v RLV je stanoval pri stricu v Velenju, potem pa je dobil družbeno najemno stanovanje pri rudniku. Pri RLV se je ob delu izšolal za kvalificiranega kopača in nato postal vodja ropanja stojk v jami, kar je odgovorno rudarsko delo.

O svojem delu in rudarjenju v RLV sploh je povedal:

"V rudniških rovih so postavljeni oporniki, ki zadržujejo plast premoga, da se ne zruši in rov zasuje. Tam, kjer rudarji odkopavajo zaloge premoga, pa je nameščen še jekleni verižni transporter, po katerem pridobljen premog iz stropa odkopa in podkopa spravlja proti drugim izvoznim transporterjem za premog.

Vedno, kadar je bil za mano uspešen dan dela v jami, sem bil zelo zadovoljen. Večjih nesreč pri delu v rudniku nisem doživel.

Bili smo sila, mi rudarji. Vedno smo bili enotni."

Vendar Jože je moral jamo zapustiti. Na sistematskem zdravstvenem pregledu so ugotovili, da slabo sliši. Po mnenju zdravnikov mu je slušni živec načel ropot v jami.

Celih devet let je delal v rudniku. Težko se je sprijaznil, ko je spoznal, da se ne bo več vračal vanj.

Kot invalid tretje kategorije je bil premeščen. Dobil je lažje delo. Postal je vratar v samskih domovih REK.

"Dve leti sem bil vratar," je povedal. "Vendar vratarsko delo mi ni bilo všeč. Vsak dan sem se moral nad kom razjeziti. Takšni so bili pač stanovalci v naših samskih domovih. In ker prepričev ne maram, me je to motilo."

Telefonist. V tem poklicu se je začel preizkušati, ko je prenehal opravljati vratarsko službo. Zaradi prizadetega sluha pa je ni mogel dobro opravljati. Zato je postal kurir, kmalu nato pa hišnik omenjenih delovnih prostorov in upravnih zgradb REK. S tem delom je zado-

Alojz MASTNAK

voljen. Pravi, da zato, ker ga nikoli ne zmanjka. Po naravi Jožek pač ni len človek.

"Če se kaj pokvari, me pokličejo. In če je okvara manjša, jo odpravim, zelo strokovnih del pa se mora lotiti strokovnjak," je na kratko povedal o svojem sedanjem delu in dodal, da bi lahko delavci v delovnih prostorih, za katera opravlja hišniška dela, še nekoliko bolj varčevali z elektriko, pisarniškim materialom in mogoče še s čim.

Dejaven je tudi v samoupravljanju. Bil je član izvršilnega odbora delavskega sveta SOZD REK za gospodarjenje in v disciplinski komisiji delovne skupnosti skupnih služb SOZD REK.

Z družino stanuje v Titovem Velenju. Žena dela v zdravilišču v Topolšici, sin pri Birostroju, hči pa še hodi v šolo, trgovsko.

Njegov konjiček je vrtičkarstvo. Na rekreacijski parceli ob Plevelovem jezeru ima v najemu košček zemlje, ki ga skrbno obdeluje. Pridelajo si vso zelenjavo za svoje gospodinjstvo, in gojijo tudi rože. Sedaj, v jeseni, je imel Jožek na tej parceli veliko dela, saj je moral z nje spraviti pridelke in jo pripraviti za zimo.

Pogosto je šel tudi na Kozjak, kjer se je rodila njegova žena, da je njenim sorodnikom pomagal pri stiskanju sadja. Precej dela je imel tudi s pripravo sadjevca in nekaj vina za žejo v svoji družini.

Tako sva se pogovarjala z Jožetom. Zanimiv človek je. Zaupal mi je, da igra tudi na klavirsko harmoniko in da je za igranje nanjo navdušil še hčerko.

Med pogovorom je "navrgel" tudi kakšno šalo, ker je pač tak človek, da brez smeha in šaljenja ne more živeti.

Želim mu, da bi mošt, ki si ga je letos nastiskal, zavrel v pijačo, ki bi mu poplačala vso skrbno delo zanjo in mu kdaj pa kdaj zaigrala še na njegovo žilico za humor! /Pripravila Dora TERTINEK, učenka 4. b razreda srednje družboslovne šole v Titovem Velenju, med svojo letošnjo delovno prakso./

Alojz MASTNAK, kvalificirani ključavničar, zaposlen v TOZD ESO Strojni obrati

Od najinega zadnjega srečanja sta pretekli skoraj dve desetletji. Zato na njegovem obrazu le s težavo prepoznam poteze, ki sem jih nekoč tako dobro poznal. Mogoče tudi zaradi slabe razsvetljave v prostoru najinega snidenja - v preoblikovalnici ali po domače kovačiji ESO v Prelogah, stisnjeni v kot sklopa poslopij RLV. Ne, to ni vzrok tega, temveč spremembe, ki so se mu zarisale na obraz od takrat, ko sva še bosopeta zganjala norčije po Velenju!

Sicer pa se je tudi Velenje od takrat spremenilo podobno kot Lojzetov obraz, ki je zdaj bolj poln, umirjen, urejen... Le oči se mu svetijo hudomušno, kot so se mu v otroštvu.

Rodil se je pred sedemintridesetimi leti v Slovenjem Gradcu. Delavskim staršem. Zato je imel precej trdo mladost.

"Imeli smo bolj malo denarja," pripoveduje Lojze, "prav gotovo mnogo manj, kot ga imam danes jaz. Kljub temu pa pravega pomanjkanja nisem trpel; nikoli se ni zgodilo, da bi se moral lačen klatiti naokrog."

Zadnje še natančneje razloži z besedami:

"S tem nočem reči, da so nekoč socialne razmere delavskim otrokom omogočale brezskrbno življenje, temveč le to, da med delavskimi družinami precej dolgo po vojni ni bilo takih razlik v socialni varnosti, kakršne so dandanes, in da zato delavski otroci tudi nismo opazili, da živimo skromno."

Lojze se je po osnovni šoli zaposlil v kovačnici RLV, kjer dela še danes. Ob delu v njej je prišel tudi do svojega sedanjega poklica, ki ga - kot pravi - kmalu še ne misli menjati. A ne zato, ker ga ne bi mogel.

"V minulih dvajsetih letih resda nisem imel lahkega dela, vendar moram priznati, da so se delovne razmere tudi za nas zboljšale. Kljub temu, da smo spriči večjih potreb po hitrejši modernizaciji drugih obratov ESO, zlasti zaradi uvajanja proizvodnega programa za hidravlične naprave in njihove elemen-

te, v našem obratu vedno ostajali na repu uvajanja novosti in izboljšav," je razložil "zvestobo" svojemu sedanjemu delu in poklicu in k tej razlagi pridal še:

"Mislim pa, da bomo zdaj, ko je obrat ESO 'hidravlika' dobil popolnoma novo proizvodno halo in se bo naš obrat preselil v njegove dosedanje, razmeroma še precej nove prostore, tudi mi prišli na vrsto za korenitejšo modernizacijo našega dela in delovne opreme. Za to je že tudi skrajni čas, saj so predmet naših obdelav vedno bolj komplicirana jamska samohodna hidravlična podporja in ne več toliko groba jeklena podporja."

Lojze običajno dela na dve izmeni. Kadar so potrebe RLV nekoliko večje, pa tudi na tri. Torej tudi ponoči. Izmenskega dela se je navadil. Še celo prav mu je prišlo, dokler so si gradili svojo lastno družinsko hišo, v Škalah, v kateri od lani poleti že tudi stanujejo. Kajti kadar je takrat delal ponoči, je čez dan lahko marsikaj naredil pri hiši in tako čas njene izgradnje precej skrajšal.

V Lojzetovi družini sta tudi dva otroka: 12-letni sin Mitja in 14-letni Zoran. Torej oba še osnovnošolca. Njegova žena pa je računovodkinja v centru srednjih šol v Titovem Velenju. Oba sta potemtakem zaposlena in še kar dobre osebne dohodke imata, a kakor je rekel Lojze, vse premale, da bi si družina lahko kaj več privoščila v tej druginji.

"Zato," je omenil še, "mi kar prav pride moja strast za športni ribolov, saj včasih pa le ulovim tudi kakšno ribo za v lonec in tako malo razbremenim družinski proračun za hrano."

Pozimi pa Lojze rad s celo družino smuča. Vendar še ne ve, ali si bodo pri sedanjih cenah bencina in zaradi napovedanih podražitev rekreacijsko-turističnih storitev v sezoni 1984/85 sploh lahko potešili to svojo potrebo.

"Če nam bo življenjski standard še padal s takšno naglico kot v zadnjih letih," zamišljeno pristavi Lojze ob izteku najinega pomenka, "se bomo - vsaj delavci, ki živimo samo od osebnih dohodkov iz rednega delovnega razmerja - znašli v razmerah, o katerih smo še pred pol desetletja mislili, da smo jih za vselej odpravili."

Pripravil Bojan OGRAJENŠEK

Zofka KUKOVIČ, projektantka električnih naprav v temeljni organizaciji ESO Elektro obrati

Skoraj tri desetletja je minilo od dneva, ko je v globeli pod Svetim križem, na razpotju med Belimi vodami in Lepo njivo, v Mazejevi družini prirojala na svet najmlajša izmed sedmih otrok - Zofka.

Letos je Zofka Kukovič ena od naših jubilejantk deset let dela.

Težko otroštvo zaradi skromnega zasluzka očeta, zaposlenega najprej v šoštanjski tovarni usnja in potem pri gozdnem gospodarstvu Nazarje, in tistih nekaj krp bolj puste zemlje, ki jih je obdelovala mati z otroki doma - to dvoje se je vgnezdilo prav na vrh Zofkinih spominov.

In spomini na to dvoje in nekoliko kasnejše obdobje njenega otroštva so tudi generator moči, iz katerega je Zofka črpala energijo za vse, kar je doslej v življenju dosegla.

"Prve štiri razrede osnovne šole sem končala v Belih vodah, od petega do osmega razreda pa sem tako kot mnogi moji vrstniki morala hoditi v osnovno šolo v Šoštanj," mi začne pripovedovati, ko se snideva pri njej za tale pogovor v temeljni organizaciji ESO Elektro obrati.

Otroške tegobe so se Zofki od petega razreda osnovne šole naprej že poglabile. Zakaj od doma do Grebenška v Šentflorjanskem grabnu, od koder je šolarje vozil avtobus v Šoštanj, je imela za debelo uro hoda, pozimi, v snegu, pa še dvakrat in včasih tudi trikrat več.

"Najbrž je v tistih letih, ko sem tolikokrat po dežju in blatu ali snežni brozgi morala prehoditi dolgo pot do avtobusa in potem nazaj, v meni zorela in dozorela odločitev, da moram v življenju doseči več kot moja starša," ugotavlja zdaj, zakaj je v življenju ubrala pot, ki ni bila enostavna.

"Prva ovira za odhod v dolino," vleče naprej spomine na dan, "sta bila starša. Ker sem bila v družini najmlajša, sta namreč sklenila, da bom prav jaz ostala na naši kmetiji. In bi tudi ostala, če ju celo leto dni po končani osnovni šoli ne bi prepričevala, da sem sposobna doseči veliko več, kakor le garati na tistem koščku zemlje, skrbeti za

nekaj drobnice in rojevati otroke.

Končno sta popustila in mi dovolila oditi v dolino."

Leta 1970 se je Zofka vpisala v elektrotehnično šolo pri Rudarskem šolskem centru v Velenju in jo štiri leta kasneje tudi uspešno končala.

"To so bila leta trdih preizkušenj iz več razlogov," poudari in potem še razloži, zakaj.

"V šolski kolektiv sem padla kot nedozorel sadež in tako sem se sprva v njem tudi počutila. Spopasti sem se morala kar z dvema, v ljudeh še močno zakoreninjenima predsodkoma. Prvič, da sem kot hribovska kmečko dekletce potrebna posebne 'obdelave', in drugič, da so ženske še vedno najbolj primerne za frizerke, trgovke in podobne poklice, ne pa za kaj takšnega, kot je elektrotehnika - že od vseh njenih začetkov rezervirana stroka domala izključno za moške."

Zofka je s svojo zagnanostjo pri učenju in prirojeno bistrostjo tadvra predsodka seveda ovrгла.

Z diplomu elektrotehnice v žepu - boljše rečeno, v torbici - se je

Zofka leta 1974 zaposlila v konstrukcijskem biroju našega kombinata in v tem letu postala tudi mati in žena.

Je vse to bilo preveč ali premalo za njenih takrat komaj devetnajst let?

Takole je odgovorila na to vprašanje:

"Bila sem mlada in srečna in imela delo, ki je ustrezalo mojim poklicnim ambicijam. Škoda je le, da sem premalo poznala zanke in križišča, na katera naleti človek v mladosti."

Kakor koli že - po dveh letih sta Zofka in njena hčerka ostali sami. Ta neuspeh pa je ni pritisnil k tlom. Nasprotno! Leta 1977 se je vpisala v višjo šolo za organizacijo dela v Kranju, smer računalništvo, in jo ob delu v štirih letih uspešno končala. Vmes, leta 1978, se je z večino sodelavcev iz konstrukcijskega biroja kombinata zaradi njegove reorganizacije preselila v nanovo ustanovljeno delovno organizacijo v okviru kombinata - ESO, kjer še sedaj dela, in to - kot že rečeno - v njeni temeljni organizaciji Elektro obrati... Dela vstric z moškimi in ne ona do njih ne oni do nje nimajo nobenih predsodkov, ker je ženska. "Narobe!" poudari Zofka, "prav moški, sodelavci, so me spodbujali, naj študiram in se strokovno usposabljam naprej."

Podprli so me tudi pri kandidiranju za štipendijo, potem pri potegovanju za študijske dopuste in mi sploh pomagajo, tudi pri vsakodnevnem delu.

Čeprav najbrž ni najbolj pošteno do vseh drugih sodelavcev, pa si vendar ne morem pomagati, da ne bi posebej omenila, kako sta mi pri vsem pomagala zlasti Jože Ramšak, vodja obrata za proizvodnjo in vzdrževanje električnih naprav in opreme, in Dominik Bastič, vodja obrata instalacij v naši temeljni organizaciji.

Tadva sta res preizkušena 'mačka' za vse v svoji stroki. Me ni sicer nikoli nista povedala, kako naj se lotim izdelave tega ali onega projekta, sta pa me zato vselej opozorila, kakšne lastnosti mora imeti ta ali ona naprava. Dala sta mi torej smernice, potem pa pustila, da pri delu izkoristim, kar vem in znam.

Veliko pomoči pa sem bila deležna tudi od delavcev v proizvodnji, saj se sicer na osnovi mojih projektov narejene naprave ne bi obnesle, kakor so se in se še. Kadar sem ga namreč kje polomila, so me brž poklicali v proizvodnjo, kjer smo - in to še vedno delamo - s skupnimi močmi odpravili napako ali manj poserečeno projektno zamisel.

Mislim, da brez takega sodelovanja med projektanti in strokovnjaki v proizvodnji ne gre, zato veliko časa preživim tudi v naših proizvodnih dvoranah."

Zofkina pot nadaljnega poklicnega usposabljanja in izobraževanja pa še ni končana. Lani se je namreč vpisala v visoko elektrotehnično šolo v Mariboru in zdaj počasi opravlja izpit za izpitom.

Vendar sedaj težje študira ob delu, kot je študirala po vpisu v višjo šolo za organizacijo dela, kajti leta 1981 se je znova poročila in predani rodila drugo hčerko. Je pa - kot pravi - zato v svojem novem življenjskem sopotniku našla človeka, ki ceni znanje nič manj kot ona. Zato niso redki dnevi, ko oba pozno v noč presedita ob knjigah.

- - -

Usklajevanje družinskega življenja z delovnimi obveznostmi in študijem Zofko marsikdaj pripelje v mučno preišljevanje, čemu naj posveča več pozornosti.

"Rada imam svojo družino," pravi o tej dilemi, "rada pa tudi študiram, ker edino v poglobljenem znanju in kvalitetnem delu vidim perspektivo zase in vso našo družbo. Zato tudi rada opravljam svoje delovne naloge, saj izobrazba, ki se ne potrdi s praktičnimi delovnimi rezultati, nikomur nič ne pomaga.

V ESO smo nekoč bili v svoji dejavnosti korak pred drugimi delovnimi organizacijami, potem smo zaostali. Sedaj spet prihajamo na površje kot delovni kolektiv, ki se zagrizeno bori za svojo uveljavitev doma in na tujem."

Zofka ima potemtakem dovolj moči za vse - ženo, mater dveh otrok in uresničevalko projektantskih zamisli. Te moči pa ji ne daje samo "generator", o katerem je tekla beseda v začetku tega zapisa, temveč tudi občutek, da je koristen član svojega delovnega kolektiva. K izostritvi tega njenega občutka pa so nedvomno izredno veliko prispevali uspehi, kakršen je bil, recimo, uspešen preizkusni zagon naprav v sklopu novega terminala za pretovarjanje razsutih tovorov v koprskem pristanišču. Kajti lep del teh naprav - celotni avtomatski krmilni sistem - je projektirala Zofka Kukovič.

"Taki uspehi so zame najslajša nagrada za vse noči, ki jih prebim ob knjigah," vzneseno reče Zofka, ko pripoveduje o tem, doda pa še:

"Brez davka, ki ga moja družina plačuje zaradi moje predanosti poklicnemu delu in študiju, pa bi bili še slajši."

Pripravil Bojan Ograjenšek

Šport in rekreacija

"PRIHODNJE LETO SE SREČAMO V KAKNJU!"

Reportaža o športnem in družabnem srečanju naših delavcev z delavci iz delovne organizacije Rudnik Kakanj

Če pregovori kaj držijo,

potem je v soboto, 10. novembra, čisto zares držal pregovor: Po jutru se dan pozna. Rodilo se je sončno jesensko jutro pred Martinovo nedeljo in zraslo v topel dan. Polepšal ga je še obisk naših prijateljev iz republike Bosne in Hercegovine, točneje: iz Kaknja. V bistvu so bili samo predstavniki delovne organizacije Rudnik Kakanj. A lepo je dejal eden njihovih vodij: "Ko ljudje iz Kaknja potujemo po BiH, smo Kakanjci, kje dlje smo Bosanci, v tujini pa Jugoslovani!"

Da, tako je to: tudi raztegljiv patriotizem je lahko pozitiven!

Sicer pa je bil ta dan tako poln dogodkov, da se je kar težko odločiti, kje začeti s pisanjem o njem. Rekli boste: "Po vrsti, kot se je dogajalo." Že, a najprej je treba goste predstaviti; povedati nekaj o kraju, iz katerega so prišli, in kaj delajo.

Pa dajmo!

Recimo, da je Kakanj Trbovlje

Tisti, ki ste že bili v Trbovljah, ste zdajle zavzdihnil: "Oh, kakšen dolgčas!"

Če pa mogoče poznate Kakanj, ste protestirali:

"O, to pa že ni res!"

Res ni ne eno ne drugo. Pa saj piše v naslovu: "Recimo..."

- - -

Občina Kakanj leži blizu - če je 50 kilometrov blizu - (po) olimpijskega Sarajeva in še bliže - 30 kilometrov - Zenice. Šteje 53 tisoč prebivalcev, samo mesto Kakanj pa okoli 15 tisoč.

Do sem ni podobnosti z našimi Trbovljami. A že prihajajo...

Kakanj je center bazične industrije in ima tri velike delovne organizacije, vse v sklopu republiških sozdov...

Delovna organizacija Rudnik Kakanj, od koder so prišli naši gostje, je v sestavu sozda Titovi rudniki-Tuzla. Termoelektrarna Kakanj je delovna organizacija v sozdu Elektrogospodarstvo BiH. Cementarna Kakanj pa je del kolesja sozda Hidrogradnja, ki ima sedež v Sarajevu.

Zdaj pa še žalostna podobnost s Trbovljami!

Vsi gostje so se pritoževali čez prah doma v Kaknju. Prah in prah pa nasploh slab zrak in umazano okolje! Potožili so tudi, da se vsi premalo zavzemajo za ohranjanje zdravega in čiste okolja v domačem kraju, pa čeprav zdaj gradijo 300-metrski dimnik in toplovod. Vas to že na kaj spominja?

Nadaljnji podatki predstavijo Kakanj še drugače.

Mesto je precej staro. Ne po prebivalcih, temveč po zgradbah. Le dve novi stolpnici in še ena v izgradnji ter četrta - ki pa je šele na papirju in bo verjetno dolgo tudi zadnja nova stolpnica v Kaknju, ker nimajo denarja, da bi jih gradili še več -

so baje glavna atrakcija. Pa tudi želja mnogih mladih Kakanjcev, da bi katero od stanovanj v teh kazalcih proti nebu - kajti kot že zgrajeni bosta tudi obe še nezgrajeni stolpnici imeli kar po petnajst nadstropij - postalo njihov dom!

V Kakanju je deset tisoč osnovnošolskih nadebudnežev v desetih osnovnih šolah ter okoli dva tisoč srednješolskih usmerjencev v enem centru srednjih šol. Tisti, ki ne najdejo ustreznih programov svojim interesom v tem centru, se vozijo v Sarajevo in Zenico. Zaposlitev pa si večina enih in drugih išče doma. Nekateri uspešno, kar dva tisoč, med njimi polovica žensk, pa jih je na seznamih nezaposlenih pri zavodu za zaposlovanje.

Zelo spodbudne so bile besede Ibrahima KUBURE, predsednika občinskega sindikalnega sveta občine Kakanj: "Mi, zaposleni, moramo skrbeti za nezaposlene. Začenjamo akcijo za samopriskpevek, s katerim naj bi pridobili možnosti za zaposlitev novih delavcev prav iz vrst čakajočih na delo."

"Izlet" v Bobovac

Če ste se že naveličali slabega zraka in megle, vas vabim na izlet. Prav blizu bomo ostali, pa tudi kulturno-zgodovinsko se bomo malo izobrazili.

Nedaleč od Kakanja se začne Kraljeva soteska, prebivališče prvih bosanskih kraljev. Na koncu soteske je staro mesto Bobovac, z ostanki gradu, ki so danes restavrirani in v družbeni zaščiti. Od tod je kraljica Katarina skozi Kraljevo sotesko bežala pred Turki, a so jo ujeli in ubili. Žalovanje za njo je bilo tako veliko, da se še danes vidi v ženski narodni noši. Ženske tod namreč nosijo črne rute, ki od siceršnje ženske narodne noše v tem delu Bosne zelo odstopajo. Ko boste hodili po teh krajih, bodite pozorni na to posebnost!

Bobovac je znan še po nečem: v njem stoji frančiškanski samostan iz 15. stoletja. Je izredno dobro ohranjen, obnovljen, njegova knjižnica pa hrani ogromno starih knjig in srednjeveških umetniških del.

Vas zgodovina ne zanima? Prav, pa gremo v hribe!

Štirideset kilometrov daleč od Kakanja je vrh Ponijeri, visok 1 050 metrov in posejan z okoli sto počitniškimi hišicami. Zelo je primeren za zimski šport, a še nima elektrike in asfaltirane ceste. Pa vendar je pozimi na njem živahno. Strmine v počitniškem veselju otrok, ki nimajo tako hudih potreb po žičnicah in vlečnicah, oživijo. A ker so ob olimpiadi uvideli, da imajo tudi Bosanci smisel za smučanje, bodo tudi na Ponijeru smučišča primerno opremili.

Spet smo v Titovem Velenju

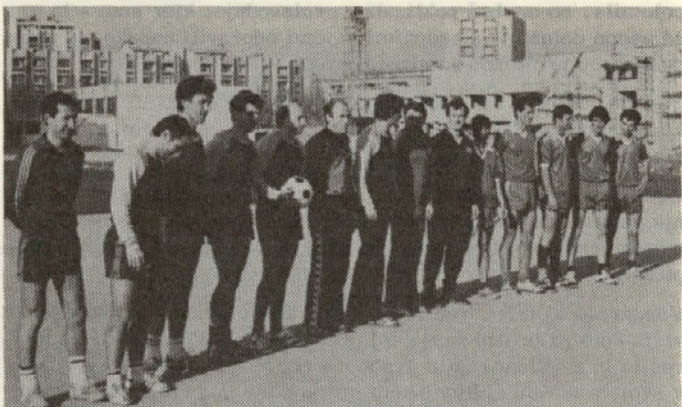
Naj vas zdaj s smučišč in iz samostanov preselim nazaj v Titovo Velenje. Z nami so tudi naši gostje, udeleženci prvega športnega srečanja delavcev Rudnika Kakanj in delavcev REK Franc Leskošek-Luka, Titovo Velenje.

Kakanjci - naglas je, kot vidite, na drugem "a" - so k nam prispeli že v petek zvečer. Dobre volje, čeprav utrujeni, malo od dolge vožnje, malo od neprestanega petja in pogoavora. Najprej so spoznali Topolšico in novi hotel, depandansa Mladika pa je za eno noč postala njihov dom.

Verjetno bom še nekajkrat napisala, da so bili vseskozi dobro razpoloženi. To pa zato, ker bi po tempu preživetega dne in dveh noči pri nas to težko še kdo zmožel. Po naporni vožnji so se namreč veselili do jutranjih ur, komaj pa so se zjutraj videli hribi okoli "Vesne", so že morali na pot v Titovo Velenje. Čakala so jih športna tekmovanja, kosilo v Topolšici, urica počitka (v kateri so se nekateri kopali), ogled termoelektrarn

Kakanjci so nas obiskali, ker so želeli spoznati naše rudarje in rudarsko Titovo Velenje.

Nogometaši ob pozdravu maloštevilnih gledalcev

Šahist Anton Vedenik - prvi z desne strani! - je prepričan, da so takšna srečanja koristna.

Balinarji pri preizkušnju "orožja" in "arene"

Šoštanj pa potlej - spet v "Vesni" - razglasitev rezultatov tekmovanja in družabno srečanje.

Ob prepevanju narodnih pesmi in živahnih pogovorih so plesali do prvih minut Martinove nedelje in po "napornem" slovesu, ki je trajal skoraj eno uro, so nas - verjemite ali ne - pojoč zapustili in doživeli še nevšečnost: na parkirnem prostoru jih je čakal avtobus s predrto gumo. A to jih ni spravilo s tira. Bili so dobre volje in prepričana sem, da so po poti še kakšno zapeli.

Kljub temu, da je bilo srečanje v osnovi zamišljeno kot športno, vam bom izid tekmovanja izdala čisto na koncu. Prav je namreč, da prej povem to in ono o delovni organizaciji, iz katere so gostje prišli.

Nova tehnologija, večja proizvodnja

Dušan Komljenović, predsednik sindikalne konference delovne organizacije Rudnik Kakanj, je takole začel svojo pripoved:

"Naša delovna organizacija je bila ustanovljena leta 1902. V njej je danes zaposlenih okoli pet tisoč delavcev, združenih v šest tozdov in delovno skupnost skupnih služb, ki opravlja skupne naloge za vso delovno organizacijo, združuje pa plan-sko-analitsko službo, službo za varstvo pri delu, komercialno, tehnično in prodajno-nabavno službo ter službo za odmor in rekreacijo delavcev.

Letni delovni načrt našega rudnika predvideva odkop 1 800 000 ton premoga, od tega 1 300 000 ton pod zemljo in 500 000 ton na površinskem kopu, za katerega smo se odločili pred tremi leti."

Morda niste vedeli, da je okoli sto delavcev iz Kakanja zaposlenih v našem rudniku. Ibrahim Kubura pa je dejal, da jih verjetno ne bo več, in to razložil z besedami:

"Naša občina je bila še pred dvema letoma manj razvita, kljub centru bazične industrije. Danes je naš rudnik na nivoju sred-njebosanskih rudnikov, prvi pa je po osebnih dohodkih, saj so v njem večji od republiškega povprečja. Povprečni osebni dohodek na delavca v gospodarstvu v naši občini je 23 000 dinarjev, v negospodarstvu pa 19 000 dinarjev. Če danes iščemo deset novih delavcev, se jih prijavi sto; še ni tako dolgo, ko je bilo nasprotno. Mislim, da jih bo zdaj le več ostalo doma."

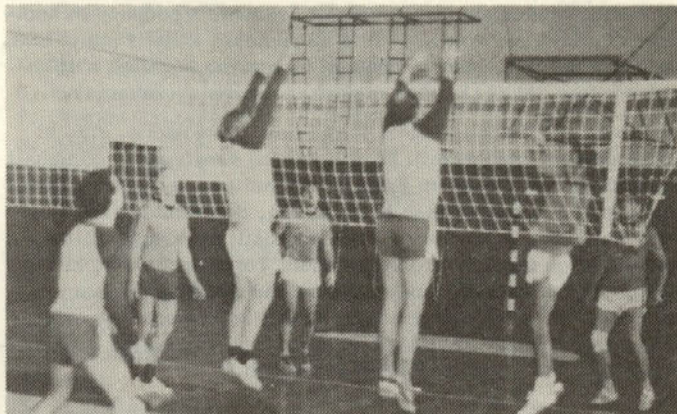
Vsemu temu je prispevala drugačna politika v rudniku. Modernizacija odkopnih metod, nova rudarska oprema, odpiranje novih odkopnih polj in sodobni stroji so omogočili večjo proizvodnjo in boljše delovne učinke. Kvalifikacijska sestava delavcev, zaposlenih neposredno pri pridobivanju premoga, je dokaj ugodna, saj imajo v proizvodnji povprečno na tri kvalificirane delavce dva strokovnjaka.

Utrip svojega delovnega okolja spoznavajo delavci v Rudniku Kakanj prek raznih oblik informiranja - na zborih delavcev, konferencah, nimajo pa svojega glasila, le razglasne postaje po tozdih. Pisano besedo o sebi in svojem delu lahko preberejo vsakih štirinajst dni v občinskem glasilu Kakanjske novine, v katerih je ena rubrika samo njihova, seznanja pa jih s poslovnimi rezultati, važnejšimi dogodki v delovni organizaciji, izidih športnih tekmovanj...

Na tem srečanju se Kakanjci in Velenjčani niso prvič slišali med seboj, saj poslovno-tehnično precej sodelujejo že dolga leta.

"Pa še premalo!" je rekel Srečko Meh iz RLV, ki ga poznamo tudi kot izkušenega sindikalnega delavca in predsednika delavskega sveta sozda EGS.

To pripombo je tudi utemeljil, ko je dejal:

Odbojkarji so bili s srečanjem zelo zadovoljni.

Pa so nas potegnili - a nekaj trenutkov smo le vztrajali!

V TE Šoštanj so veliko videli in zvedeli.

Takšna srečanja so tudi priložnosti za izmenjavo mnenj o marsičem.

"V našem kombinatu imamo bogate izkušnje s podporjem hemscheidt, dowty in drugo opremo za rudnike, ki jo izdeluje ESO. In ESO v zadnjem času še posebej intenzivno sodeluje z njihovim tozdom EMSO (Elektro mašinska služba održavanja).

Oprema, ki jo izdeluje ESO, je pri nas preizkušena, zato bi lahko delovni organizaciji Rudnik Kakanj vsestransko pomagali in svetovali. Z Dušanom Komljenovićem sva se veliko pogovarjala o naših stičnih točkah in ugotovila, da probleme rešujemo vsak po svoje. V Kaknju so uspešno rešili vprašanje 42-urnega delovnega tedna in problem nadur. Torej problema, ki nas močno tepe. Uveden imajo štiribrigadni sistem, ki sam po sebi sicer ni prenosljiv k nam, a nekaj koristnega za nas bi lahko našli v njem. V RLV pa imamo, recimo, boljšo organizacijo dela, kar je gotovo zanimivo za njih."

In zdaj še k športu!

Beseda šport v delovni organizaciji Rudnik Kakanj in v Kaknju nasploh ni kar tako. Vedno polni športni objekti, spodbujanje množičnega športa, rekreacije po delovnih kolektivih, živahna dejavnost Partizana, organiziranje množice tekmovanj in delavskih družabno-športnih srečanj - vse to je dejavnost "sofka" (Savez organizacija fizičke kulture) ali po naše ZTKO. Josif Bošnjak, sekretar te zveze, je dejal:

"Že dvanaest let izmenično prirejamo tridnevna srečanja delavcev rudnikov Breza, Zenica, Mostar in našega rudnika. Sodelujemo z Jugoslovansko ljudsko armado, posebno s piloti v Rajlovcu, in z nekaterimi podjetji; na primer z Galeniko v Zemunu..."

Športniki se radi pohvalijo z dobljenimi pokali, diplomami. Za kakanjske športnike to ne velja, ker... "Namesto klasičnih nagrad za udeležence delavskih iger podeljujemo pri nas - potovanja. Za delavce je to zelo spodbudno, saj sicer mnogi ne bi spoznali pol toliko domovine, kot jo lahko tako. Potovali smo po Srbiji (Čačak, Beograd, Titovo Užice, Zemun), po Hrvaški (Kumrovec, Split), BiH (Višegrad, Foča, Prijedor, Bihač); v Sloveniji pa smo že bili v Ljubljani in zdaj pri vas. Slovenijo bi radi še bolj spoznali. Pa tudi Makedonijo in Črno goro," je povedal Branko Pendić, predsednik sofka občine Kakanj, kasneje pa so njegove besede potrdili tudi drugi naši so-besedniki med gosti.

Srečanje so gostje ocenili z besedami zelo uspešno, prijetno in z željo, da jim prihodnje leto naši tekmovalci vrnejo obisk v Kaknju in da bi takšna srečanja postala tradicionalna.

Srečko Meh pa je v zvezi s srečanjem dejal:

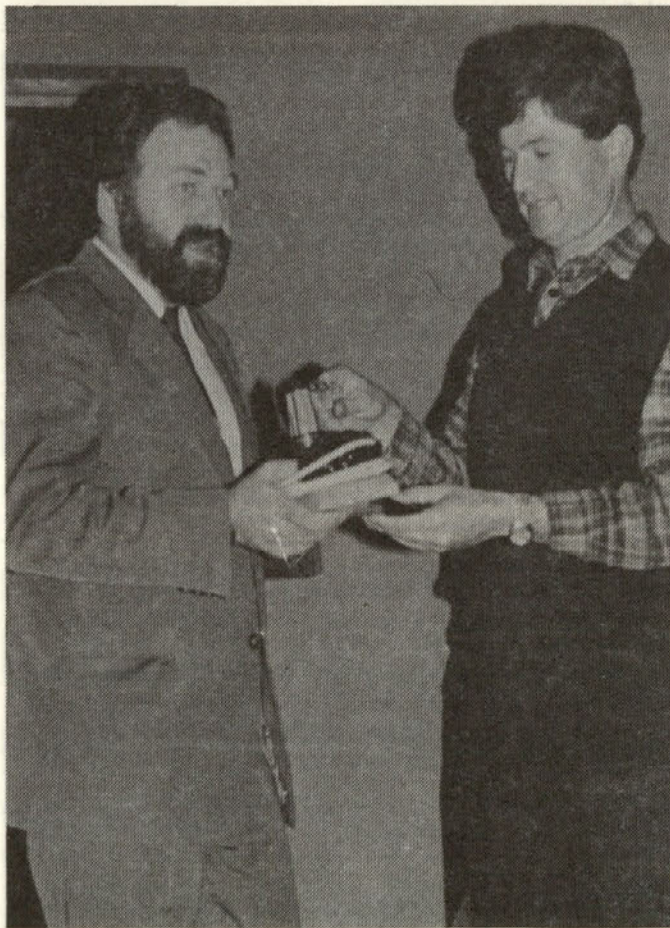
"Mi, Slovenci, damo premalo na takšna srečanja. To se vidi tudi danes, ko bi morali iz RLV biti tukaj vodje vseh ali vsaj večine tozdov pa kakšen predstavnik občinske ZTKO. Kajti to so ljudje, ki morajo iskati priložnosti za izmenjavo družbeno-političnih, tehničnih, proizvodnih pa tudi športnih izkušenj - in danes je priložnost za to.

Na takšnih srečanjih se splete cela vrste vezi: športnih, prijateljskih, poslovnih, socialističnih - vezi, ki jih moramo gojiti in razvijati.

V športu se točno ve, kdo je zmagal, kdo je boljši. Športni duh bi nasploh moral prevevati odnose med ljudmi. Mislím, da za organizacijo takšnih srečanj denar ni ovira; ovira je napačna miselnost ljudi. Saj danes nismo zato tukaj, da bi popivali. Ko pridemo skupaj rudarji, se pogovarjamo o naših, rudarskih težavah, kaj imamo skupnega, kako si lahko pomagamo, svetujemo. Ta čas ni nikoli zapravljen, temveč izraz priznanja vsem, ki jih nekaj zanima, ki se z nečim ukvarjajo - danes je to na primer šport."

Gostja Viktorija Marjanović prevzema priznanje kolektivu Rudnika Kakanj za okrepitev prijateljskih vezi z rudarji RLV s tem srečanjem.

Spominska darila pa je gostom razdelil Ciril Grebenšek, predsednik občinskega sindikalnega sveta-Titovo Velenje.

Pa so nas potegnili

Delavci obeh rudnikov so tekmovali v osmih panogah: odbojki, malem nogometu, namiznem tenisu, balinanju, kegljanju, streljanju, šahu in vlečenju vrvi. Kljub dobrim borbam na obeh straneh so bili v končnih rezultatih boljši naši tekmovalci. In to v vseh disciplinah, razen v vlečenju vrvi. V njem nas je sedem Kakanjcev, ki so skupaj tehtali čez tono, kar hitro odvrlelo, saj naši fantje, pobrani iz moštov za druga tekmovalca, na tehtnici verjetno vsi skupaj ne bi dosegli niti 600 kilogramov.

Sicer pa si oglejte rezultate!

ODBOJKA
REK : KAKANJ 3 : 0 (15:8, 15:2, 15:7)

MALI NOGOMET
REK : KAKANJ 5 : 3 (1 : 0)

BALINANJE
REK : KAKANJ 13 : 5

NAMIZNI TENIS - moški
REK : KAKANJ 5 : 1

NAMIZNI TENIS - ženske
REK : KAKANJ 3 : 2

KEGLJANJE
REK : KAKANJ 2 498 : 2 204

VLEČENJE VRVI
REK : KAKANJ 0 : 2

STRELJANJE - moški
REK : KAKANJ 716 : 600

STRELJANJE - ženske
REK : KAKANJ 682 : 438

ŠAH
REK : KAKANJ 2 1/2 : 1 1/2

ŠAH - hitropotezni
REK : KAKANJ 5 : 3

Diana KUJAN,
štipendistka REK

Tekmovalci v streljanju z zračno puško v okviru naših letošnjih delavskih športnih iger

Tekmovalci v tej panogi smo izvedli pod vodstvom strelske družine MROŽ-Titovo Velenje v dneh od 5. do 7. novembra na njenih streliščih v Titovem Velenju, udeležilo pa se ga je 74 naših delavcev in 15 delavk.

Ekipna uvrstitev tekmovalk

1. ESO	277 krogov
2. Tiskarna	258
3. DSSS SOZD - EFE-Zavarovanje	210
4. Kopalnica-Zračenje	164
5. Klasirnica	128

Prvih deset tekmovalk

1. Darinka ORLAČNIK	Zračenje-Kopalnica	164 krogov
2. Marija SUŠEC	ESO	146

3. Fanika ŠTUMPFEL	Tiskarna	137 krogov
4. Melita VALOH	ESO	131
5. Mira GOLČAR	Tiskarna	121
6. Renata ZUPANČIČ	DSSS SOZD	111
7. Zdenka ŽELEZINGER	Tiskarna	107
8. Nadja BLATNIK	EFE	99
9. Štefka HORVAT	EFE	97
10. Mojca DWORAK	Klasirnica	84

Ekipna uvrstitev tekmovalcev

1. Izobraževanje	697 krogov
2. ESO II	688
3. TE Šoštanj	656
4. ESO I	621
5. J. mehanizacija	612
6. Tiskarna	604
7. Sipak	579
8. Klasirnica	574
9. APS	554
10. J. Preloge	520
11. Zračenje	506
12. DSSS-RLV	494
13. Zun. dejavnost	447
14. DSSS SOZD	445
15. J. Pesje	418

Prvih deset tekmovalcev

1. Dušan PERHAČ	Izobraževanje	183 krogov
2. Jože DETLBAH	Izobraževanje	180
3. Jože MIKLAV	ESO II	180
4. Mirko ČAS	Sipak	176
5. Janko ŠME	ESO II	174
6. Vinko TRINKAUS	Zračenje	173
7. Silvo PEŠAK	Tiskarna	172
8. Miran SVETINA	J. mehanizacija	171
9. Jože SATLER	Izobraževanje	171
10. Jože ŠUMAH	ESO II	169

Ivan HRASTNIK,
ESO-Elektro obrati

Iz 10. letošnje številke Obveščevalca, biltena občinskega sveta Zveze sindikatov Slovenije-Titovo Velenje

Predsedstvo občinskega sveta Zveze sindikatov Slovenije-Titovo Velenje

1. GOLJUF Franc	EKO
2. GREBENŠEK Ciril	OS ZSS Titovo Velenje
3. KOČAR Jože	GORENJE-Commerce
4. KRANJČEC Branko	REK DO APS
5. KRAPEŽ Peter	SDK
6. KREJAN Ivan	REK DO RLV
7. MEH Borut	ERA
8. MEH Jože	Gorenje DS Splošni posli
9. MRAZ Jože	VEKOS
10. PUKL Janez	REK DO RLV
11. TREBŠE Franc	GIP Vegrad
12. VEBER Lidija	IUV-TOZD TUŠ
13. VIDEČNIK Mira	VIZ
14. VOVK Stane	Informativni center
15. ZUPANC Ivan	Zdravstveni center

Člani republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije iz občine Velenje

1. ČEPELNIK Milan	REK DO RLV
2. MEH Srečko	REK DO RLV
3. MELANŠEK Ana-Marija	GORENJE

Uravnilovka v analitski oceni zahtevnosti del in nalog

Naša zdajšnja analitična ocena zahtevnosti del in nalog učencu v usmerjenem izobraževanju ali študentu omogoča, da se po relativno kratkih procesih uvajanja v delo med izobraževanjem in v času pripravništva zaposli pri delih in nalogah, ki teoretično, po analitičnem vrednotenju njihove zahtevnosti, ustrezajo njegovi izobrazbi, kvalifikaciji. Torej je teoretično vse v najlepšem redu. Od mladega delavca, ki se je izobraževal v neki usmeritvi za neko smer, poklic, po programu takšne ali drugačne zahtevnostne stopnje ter potem uspešno končal pripravništvo in se zaposlil, nihče ne pričakuje kaj več, kakor terja opis njegovih del in nalog, pa tudi manj ne. Ustrezno temu ga tudi nagradimo za delo, ki ga opravi. Vendar tak način nagrajevanja deluje na delavca izrazito nespodbudno, saj kljub temu, da je mogoče izredno samoiniciativen, vnet, zagnan za delo ali nasprotno - da se delu, če se le more, izmakne - ostaja v zelo ozkih okvirih nagrade, ki jih določata opis in analitična ocena zahtevnosti del in nalog, ki jih opravlja.

Tako prek vnaprej določene uravnilovke v osebnih dohodkih dosegamo tudi uravnilovko v delu, delavnosti. Kajti praksa pokaže, da se v takih razmerah večina dobrih delavcev zgleduje ne po boljših, temveč po slabših. Običajni rezultat tega pa je majhna storilnost delavcev pri delu.

Besede "uravnilovka v osebnih dohodkih" bodo prav gotovo zbudile negotovanja. A vendar uravnilovka pri nas resnično obstaja, saj vemo, da v kvalifikacijski strukturi delavcev po-

ŽIVJELA NAM RODNA ZEMLJO

Pozdrav domovini

ŽIVJELA NAM RODNA ZEMLJO ISPOD SUNCA SLOBODNOG,
POZDRAVLJENA S KRAJA NA KRAJ OD PONOSNOG RODA
KROZ KRVAVE, LJUTE BURE I VJEKOVA TEŠKIH SAN,
DOŽIVJELA SI SLOBODU I OPSTANKA SRETAN DAN.

Revolucionarna prošlost

ZA SLOBODU SVE SMO DALI, KRASNA MATI - KRV HEROJA,
POD ZASTAVU BRATSKU STALI OD CRVENO - JARKIH BOJA.
GROB DO GROBA - PEČAT RATA - RANA NAŠE DOMOVINE,
VJEKOVIMA BEZ PRESTANKA OTVARA SE, I NE MINE.

Grb, jedinstvo, koegzistencija, neopredeljenost

U TVOM VIJENCU ZRELOG KLASJA, GORE BAKLJE NAŠE
U SPOMEN NA LEGENDARNE I HEROJSKE SLAVNE DANJE.
SAD SE DIŽEMO POD SUNCEM OKUPLJENI POD STIJEG MIRA,
POZDRAVLJAJUČ SVAKOG ONOG, TKO ŽIVI U MIRU S
NAMA.

Sreća i rad

CVJETAJ, CVJETAJ, SRETNNA ZEMLJO ISPOD SUNCA
NEK BLISTAJU RUKU DJELA SRED PONOSNOG LICA TVOG.

Josip Bačić, ESO

In memoriam...

V ponedeljek, 29. 10. 1984, smo se na pokopališču v Strmcu pri Vojniku poslovili od Ivana Selčana, kvalificiranega električarja, ki je delal v TOZD RLV Jamska mehanizacija, svoje mlado življenje pa izgubil v prometni nesreči. Bil je marljiv in priljubljen delavec. Rodil se je 20. 4. 1958 v Celju in se za električarja izučil v Titovem Velenju, v RLV pa je bil s krajšimi prekinitvami zapos-

len od leta 1976.

Na njegovi zadnji poti so ga poleg sorodnikov in sosedov pospremili tudi številni uniformirani sodelavci iz RLV in družbenopolitičnih organizacij v Strmcu. Slava njegovemu spominu!

Branko Ledinek

sameznega delovnega okolja neka plast dosega po pravilu skoraj enake osebne dohodke, pa čeprav so v njej po prizadevnosti in uspešnosti pri delu še tako različni delavci. Ali drugače rečeno: delavec v nekem delovnem okolju ve, da kljub boljšemu delu, naporom in marljivosti vrednost njegove nagrade za delo ne bo ustrezno preseгла vrednosti nagrade nedelavnega delavca z enako kvalifikacijo in bo bistveno manjša od vrednosti nagrade delavca z višjo kvalifikacijo.

Prav nesmiselno je, da je na primer nadzornikom že vnaprej določen večji osebni dohodek samo zaradi tega, ker so nadzorniki.

Sploh mislim, da je razvrščanje delavcev glede na kvalifikacijo, izobrazbo in delo, ki ga opravljajo, v nekakšne plačilne razrede zaviralno za sleherni napredek.

S tem nikakor nočem zanikati potrebe, da dela in naloge v nekem zaokroženem delovnem procesu razvrstimo po stopnjah zahtevnosti. Toda nagrada za opravljeno delo ne more biti absolutno odvisna od stopnje zahtevnosti dela, temveč od opravljenega dela.

Namen tega mojega prispevka je potemtakem le, da opozorim na nevdržnost in preživetost našega sedanjega načina delitve osebnih dohodkov ter potrebo, da ga vsaj korenito izboljšamo, če že ne zamenjamo s povsem novim.

Zakaj delavec mora resnično začutiti rezultate svojega dela, da bo delal ustvarjalno, z občutkom, da je njegovo delo pomembno, ne pa da - kot sedaj - zaradi neustreznega načina delitve osebnih dohodkov tolikokrat opravlja svoje delo apatično, mehansko, togo, z mislijo, da bo tisti denar tako ali tako dobil.

P. Rezman

Oglas

Ugodno prodam dobro ohranjeno žensko kolo rdeče barve. Naslov dobite v uredništvu.

Srečno!